

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Plus de presg. Aalborg
Ivor afslappet
må man være...

2

Januar 1998
6. årgang

Svøm en tur - det er god motion

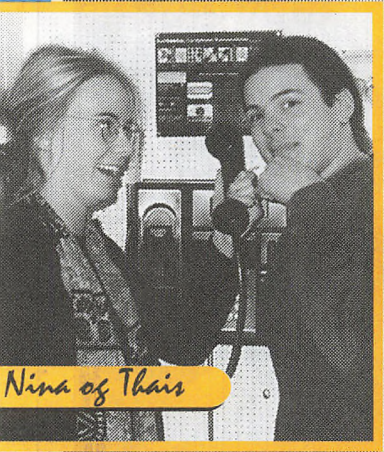
Miljø og turisme

80.000 kr. for en dags arbejde...side 9

Ikke ham, du skal giftes med...side 10

Privilegier for de ældste...side 23-24

Edb ud til fag og elever...side 28

Nina og Thais

Elsebeth Brander,
rektor

Lige før jul fejrede Aalborg-
hus Gymnasium sin fødsels-
dag. Denne gang var den ikke
anderledes end ellers, men i
år fylder skolen rundt. Den
bliver 40 år i december.

Et jubilæum rækker ud over
hverdagen og de mennesker,
der har deres daglige gang på
skolen. Det er en lejlighed til
at fejre det, skolen har været

gennem hele sit liv, og derfor
vedrører det også dem, der
har gået her som elever, har
haft deres arbejde på skolen
eller har været engageret i
skolen som forældre, venner
og forretningsforbindelser.

Jubilæumsarrangementet i
december er en opgave, som
vi allerede nu skal tage fat på.
Invitationen til at deltage i ju-
bilæet skal udbredes til flest
mulige i den bruger- og kon-
taktkreds, Aalborghus har haft
gennem årene. Arrangemen-
tet skal udtænkes, planlæg-
ges og gennemføres med den
kreativitet, der i alle årene har
været noget specielt for Aal-
borghus. Og forhåbentlig kan
alle skolens elever og ansatte
finde udfordring i at deltage
aktivt.

Vi vil bl.a. bruge vores
hjemmeside, som man finder
under www.aalborghus.dk, til

at annoncere jubilæet og ind-
byde til det. Den vil også få
indbygget en særlig postboks,
hvor man som udefra-kom-
mende kan tilmelde sig arran-
gementet. På den måde hå-
ber jeg, vi kan gøre det store
arbejde med at nå ud til man-
ge mennesker enklere og me-
re effektivt.

De nuværende elever i 2.hf
og 3.g vil opleve jubilæet som
Aalborghus-veteraner - lige-
som forhåbentlig mange an-
dre. For de mange nye elever,
der begynder på Aalborghus
efter sommerferien, vil jubi-
læet blive en mulighed for at
sætte Aalborghus på den an-
den ende - sammen med
mange andre.

Også fordi året er et jubilæ-
umsår, ønsker jeg alle et godt
og spændende år 1998.

Elsebeth Brander

Aalborghus bliver fornyet

...lidt efter lidt. I de sen-
ste måneder er vinduer og
døre ud mod den nordre
grønnegård blevet skiftet
ud.

Billedkunstlokalet er ble-
vet malet, og nyt inventar er
på vej. Ventilatorerne på ta-
get er blevet mere energi-
rigtige.

Vindfangene har fået nye
døre. Kantinen har fået ny
kaffemaskine. Eleverne har
fået egen kopmaskine. Sto-
le er skiftet ud. Lokaler ma-
let. ■

Udgives af:

Aalborghus Gymnasiums
25 Ars Fond

Redaktion:

Preben Juhl Nielsen (ansv.)
Thyra Bjerreskov
Søren Hindsholm
Karin Munk

Gæstemedarbejdere:

Tak for hjælpen til 2.a, 2.u,
3.b og 3.c

Grafisk tilrettelæggelse:

Wigraph, grafisk tegnestue
tlf. 98 15 59 73

Tryk & repro:

P.V. Franzen/Offset A/S

&nu udkommer med 3 numre om året. Bladet henvender sig til skolens elever, forældre, medarbejdere, tidligere elever, venner og alle andre interesserede.

Abonnement:

&nu er gratis og uddeles til alle, der er og kommer på skolen, samt forældre.

Alle andre, f.eks. tidligere elever, kan sikre sig &nu mod betaling af forsendelsen - 20 kr. pr. årgang.

Annoncer:

Man kan trykt og altid kontakte redaktionen.

Redaktionens adresse:

&nu
Aalborghus Gymnasium
Sohngaardsholmsvej 60
9000 Aalborg
Tlf. 98 14 33 55
Fax 98 14 22 66

Kom gerne med bidrag til &nu:

Tekster, billeder og forslag. Redaktionen håber på mange anvendelige bidrag og tilrettelægger dem redaktionelt.

Deadline for nr. 3, 1997-98:

Materiale til nr. 3 skal være modtaget af redaktionen senest den 6. marts 1997.

Forsidefotos:

Store foto:
Nete H. Thomsen 3.a - se side 29

Små fotos:
Nina og Thais - se side 14-21
Miljø er også... - se side 22

&nu replik...

Nogle ugeblade har bragt en tosidet annonce for „Aktion Læsning“. Den ene side er delt midt over i hvidt og blå - et landskab med sne. På den anden side er der klip fra tekster af forskellige forfattere. Man opfordres til at læse teksterne og opleve billedet imens. Eller læse højt for én, der kun ser på billedet.

Formålet med annoncen står der også. Det er bl.a. „at yde en indsats for at støtte udviklingen af børns og voksnes lyst og evner til at læse“. „Mange danskere har vanskeligt ved at forstå, hvad de læser.... Det hæmmer den personlige udvikling og gør det svært at gennemføre en faglig uddannelse...“

Bag annoncen står Dansk Magasinpresses Udgiverforening, som har indrykket den „uden beregning“.

Selv om &nu ikke er medlem af den forening, støtter vi gerne det gode formål. Som billedside anbefaler vi et blankt, hvidt ark A4-papir. Dertil de følgende tekstklip, som stammer fra nogle af Allerkoncernens ugeblade.

Læs teksterne, se på papiret og oplev den magiske virkning. „De billeder, som tegner sig for os, når vi læser eller lytter, er helt afhængige af, hvad vi får fortalt. Så magtfulde er ordene, at de helt kan ændre vores opfattelse af, hvad vi tror at se“ - som der står i annoncen.

„Han stod et øjeblik på fortovet i den milde støvregn, inden han næsten lidt tøvende trak mig ind til sig og kyssede mig på munden. Det blev et langt og dejligt kys, og jeg kunne tydeligt mærke hans hårde, muskuløse krop under tøjet - og også hans ophidselse.

Jeg overvejede et øjeblik, om jeg skulle invitere ham med op, men jeg gjorde det ikke.“

Fra en beretning fra virkelighedens verden, fortalt til Janne Hansen, bragt i „Ude og hjemme“.

„Og det er pudsigt, at i mange dage inden vores bryllup var vejret trist, og det regnede voldsomt. Men da vi stod ved alteret, kastede solen nogle varme stråler ind ad vinduerne. Og siden har vejret været godt. Det kan være et tegn på, at vi for alvor er begyndt et helt nyt liv, siger Birgitte og Per.“

Slutningen på en artikel om de to, hvis hus nedbrændte efter fire brande. Skrevet af journalist Claus Gjed sig i „Familiejournalen“.

„I øvrigt er Montell tilfreds med sit liv. - Jeg kunne ikke tænke mig at være en anden. Og jeg har det godt i min egen lille krop, selvom jeg har taget lidt på af at være i udlandet.

Belært af erfaringerne fra et hektisk 1997, er Montells planer for 1998 ganske sikre: - Jeg vil være mere hjemme.“

Skrevet af journalist Pernille Marott i „KIG IND“.

Lad bare billedet stå et øjeblik. Det virker udviklende og gør det nemmere at gennemføre en faglig uddannelse.

PJN

HVOR AFSLAPPET MÅ MAN VÆRE I ET KLASSEVÆRELSE?

Hvis læreren bare ignorerer det og fortsætter undervisningen, er det ikke noget problem for os...

&nu har lavet en lille fotoserie med særlige situationer og breder serien ud på bordet foran Thomas Dargue, Camilla Christensen og Mattias N. Drabæk, alle fra 2.u.

- Kan de situationer forekomme i jeres skolehverdag?

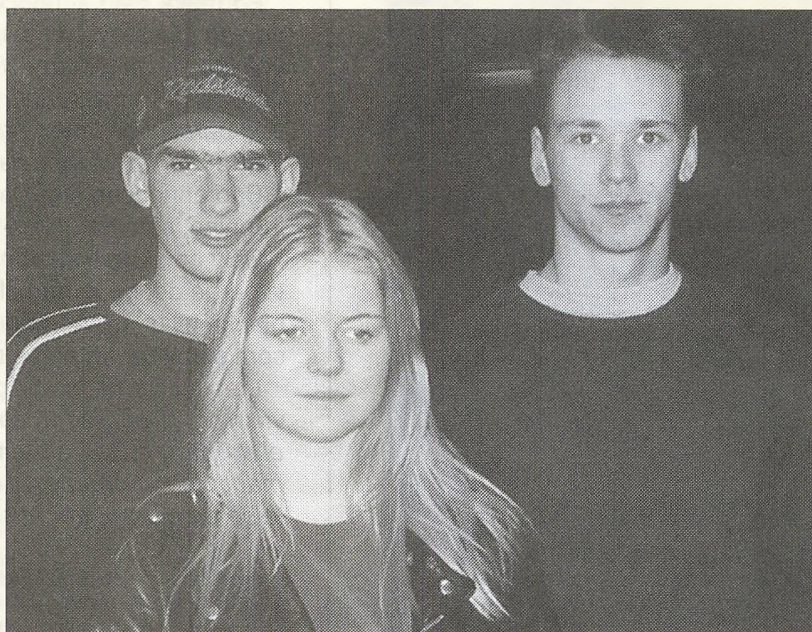
For sent - No Problem

- Selvfølgelig kan de det, men så længe det ikke larmer eller forstyrrer undervisningen, så har jeg ikke noget imod det, siger Mattias. - Når nogle fx kommer for sent, så er det op til læreren. Hvis han stopper undervisningen og siger noget til eleven, så er det enormt irriterende, men hvis eleven bare går ind og sætter sig ned, så betyder det ingenting, synes jeg.

Thomas: - Hvis læreren bare ignorerer dig og fortsætter undervisningen, og du sætter dig på nærmeste bænk, så er der ikke noget problem.

- Men mister man ikke noget af sammenhængen i timen?

Det mener Thomas ikke: - Hvis det drejer sig om de der 5-10 minutter, så står det meste jo på tavlen stadigvæk, så man kan skrive det

Thomas (t.v.), Camilla og Mattias vurderer situationer i klassen.

ned og så ellers lige spørge sidemanden, hvis der er noget, man er i tvivl om.

Posten skal frem

Hvad med at sende sedler rundt i timen?

- Ja, det kan man da sige meget godt om! udbryder Thomas. - Det larmer og forstyrrer da minimalt - kun den, der skriver, og den, der læser.

Mattias kan godt forestille sig, at det er træls for læreren at se på nogle elever, som ikke følger med i timen.

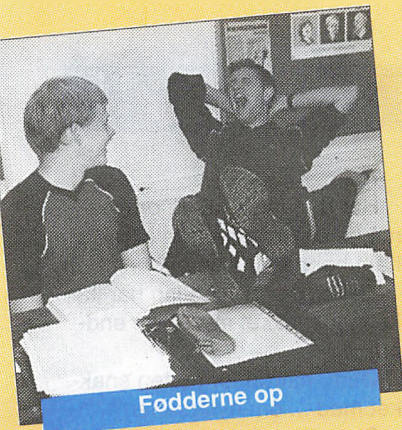
- Når man nu prøver at gøre undervisningen spændende,

som jo i hvert fald nogle lærere gør. Men forstyrre gør det ikke - folk sender jo bare brevet videre.

Først en halv time på den ene side...

Camilla peger på sovebilledet og griner lidt: - Jeg kan skidegodt li' det der billede. Det er så typisk. Man kan ikke gøre for det, men man bliver bare pludselig så træt. Sådan sad jeg lige i sidste time og prøvede at vågne op, men det er bare umuligt, når det først er over én.

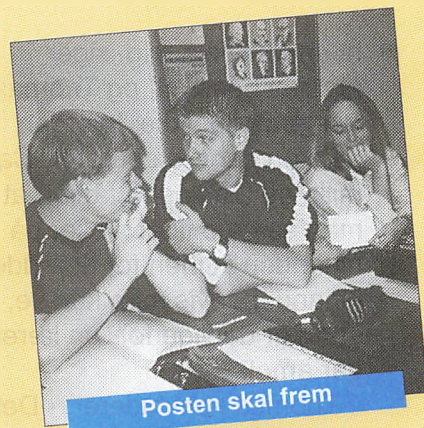
- Nu kommer du jo også fra Aalborg Øst! siger Mattias

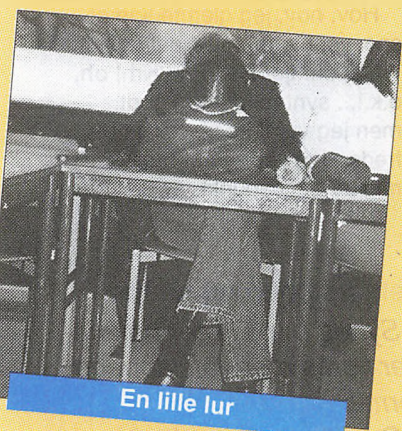
Fødderne op

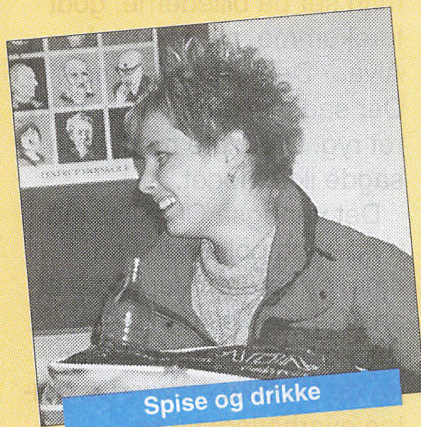
Frakke og walkman

Posten skal frem

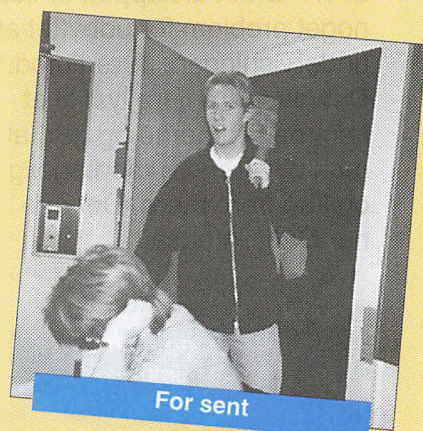

En lille lur

Spise og drikke

Modeller til fotos: 3.c.

For sent

drillende, og forklarer: - Det er bare sådan, at dem fra vores klasse, der kommer fra Aalborg Øst, de falder i søvn mindst én gang om dagen.

Han får svar på tiltale fra Camilla.

Snakkeklubber i timen

- Det er jo bare hyggeligt! siger Camilla.

Jo, men hvordan indvirker det på arbejdsklimaet? spørger &nu.

- Det gør det mere afslappet, siger Mattias bestemt.

- Jeg kunne ikke selv holde ud at koncentrere mig hvert eneste minut 32 timer om ugen. Det gør det hele nemmere at holde ud. Især hvis man har været sent oppe og er træt.

Camilla bliver lidt ivrig: - Læreren står jo oppe ved tavlen og fyrer de jokes af, han vil, og siger det, han vil. Eleverne skal bare sidde og høre efter. Det er altså rigtig svært!

Men Thomas mener ikke, at de adfærdsformer, vi taler om, ville forsvinde, selv om der var mindre tavleundervisning, og Camilla er tilbøjelig til at være enig: - Det er da normalt, at folk snakker sammen og kommunikerer. Det er helt uafhængigt af, om der er tavleundervisning. Ja, i gruppearbejde er det meget værre!

De tre mener ikke, at hyggesnakken generer de øvrige i klassen. - Hvis bare folk taler stille, så generer det i ▶

Skotterne foretrak vores skoleform

De tre diskuterer, uden at nå til enighed, om den skotske skoleform med de meget større muligheder for at fokusere på få fag giver et bedre udbytte. De skotske elever var helt klart meget mere målrettede, og Camilla mødte stor forundring over, at hun ikke vidste, hvad hun ville efter studentereksamen, andet end ud at rejse.

- Men de skotske elever kunne bedre lide vores skoleform, siger Camilla, - og en af lærerne sagde også, at han savnede vores skole.

Han syntes, det var hyggeligt, og kunne godt lide, at der blev snakket og grinet i timerne, og han kunne godt lide, at folk kunne gøre, som de ville, i frikvartererne.

- ▶ hvert fald ikke mig, siger Mattias bestemt, og Thomas forstår heller ikke, hvordan det kan genere en lærer. Camilla og Mattias fortæller, at man somme tider tysser på hinanden i timen for at redde hinanden, hvis man kan se, at nu er det lige før, en lærer går amok.

Thomas konkluderer: - Det, at vi har det afslappet, er ikke noget problem for udbyttet af undervisningen. Tværtimod. Det giver én mere lyst til at komme til timerne og gør, at man bliver mere modtagelig og kan lære mere. Det mener Camilla også.

Hvad er et godt arbejdsklima i timerne?

Louise Nielsen, 3.b: Der skal være nogenlunde ro - det kan være meget irriterende, når nogle

snakker, så man ingenting kan høre, eller kommer for sent og er fuldstændig ligeglade. At spise sin store madpakke i timen er ulækkert for os andre!

Sanne Hermansen, 3.b: Folk skal jo ikke sidde og snakke højt - så må de hellere sende et

brev. Selv om det kan være generende både for læreren og for os andre, hvis der går 10.000 breve frem og tilbage. At sætte sig til at sove forstyrrer jo ikke os andre, men er oplagt mangel på respekt for læreren. Og vi er her jo frivilligt - så hvorfor komme her for at sove?

Strictness i Skotland

De tre er lige kommet hjem efter Skotlandsudvekslingen.

- I Skotland faldt vi ikke i søvn i timerne, slår Mattias fast. - Det kommer nu an på, hvilken skole man var på, imødegår Thomas. Han har prøvet to skotske skoler, og på den ene kunne alt det, man ser på billederne, godt forekomme, men ikke på Alva. - Den var bare *strict*. Der sad eleverne tavse, med ret ryg. De fulgte med, men sagde ikke noget.

Det var også Camillas indtryk: - Jeg oplevede i en time, at læreren begyndte at snakke med os danskere, men der var ingen reaktion fra de skotske elever. De deltog overhovedet ikke.

- Det var *rigtig* kedeligt, udbryder hun. - Jeg tror ikke, jeg kunne overleve på den skole.

De indtager bare

- Det er, fordi det er et helt andet *system*, bryder Mattias ind. - De sætter ikke spørgsmålstegn ved noget. De diskuterer ikke. De *indtager* bare, hvad læreren siger.

Vi fik fx i en engelsktime et stykke papir med nogle tekststykker og skulle så finde ud af, om de kom fra en reklame eller en roman osv. Det var ikke altid til at se, men de satte aldrig spørgsmålstegn ved, om det var rigtigt, hvad læreren sagde.

Camilla husker godt den time: - Jeg prøvede at sige, at det kunne ikke passe, hvad han sagde, af de og de grunde, men jeg fik bare at vide, at „sådan var det!“

Eksempel på klassepost, frem og tilbage

Hej ...

Har du fundet ud af, om jeg må låne den sataniske bibel, af ham/hende du kender?

Det er min x, men jeg har ikke fået snakket med ham endnu.

Øhm, har du for resten snakket med ... om nytårsaftnen?

Sorry, jeg glemte det!

Hov, hov, jeg glemte lige at spørge, hvordan gik det i går?

Så, eh! tjo! Det! Ptk! Krh! øh, o.k.!... syntes, det lød godt, men jeg var ikke frygtelig tilfreds - jeg var ved at brække mig på et tidspunkt.

Selvdisciplin og lektier

Synes I, at I lærer nok under vores mere afslappede former?

Camilla tænker efter:

- Nogle gange kunne jeg godt have brug for en mere fast disciplin. Jeg tænker for tit om tingene, at „det kan bare vente!“

Mattias: - I undervisningen mener jeg, at vi lærer lige så meget som andre. Så er det op til ens selvdisciplin, når man skal lave lektier. Det er dér, man kommer til at forstå stoffet!

Men hvad så, hvis man ikke er en disciplineret lektielæser - får man så ikke problemer, hvis timerne er så afslappede?

Thomas mener nej. - Jeg kan da godt komme ud fra en time uden at have fattet, hvad der foregik, men så er det *ikke*, fordi jeg har spist eller sådan noget, men fordi gennemgangen af stoffet har været for hurtig.

Camilla: - Ja! Jeg har det

Snakkeklub: - Se, jeg har billeder med! (modelfoto)

sådan, at hvis gennemgangen ikke er, som jeg lige kunne ønske den, så at jeg ikke fatter noget, så giver jeg op. Men der kan jo også være andre grunde - noget uden for skolen!

Kaffekanden med i timerne

- Jeg kan altså ikke forstå, at nogle lærere bliver irriteret over, at man drikker noget, siger Camilla. - Jeg troede faktisk, at det blev indført sidste år, at det måtte man godt? Thomas har faktisk kaffekande med i timerne. - Der er kun et par af lærerne, hvor jeg ikke kunne drømme om at tage den frem!

Alle er enige om, at det at drikke i timerne er og bør være fuldstændig uproblematisk. Det forstyrrer ikke andre, og man kan sagtens selv følge med.

Frakke og walkman er o.k.

De tre mener, at det eneste problem ved de viste adfærdsformer er, at hvis de forstyrrer læreren, så forstyrrer de også undervisningen. At gabe læreren lige op i hovedet er for provokerende! Men ikke at overvære en time iført frakke og walkman.

Mattias: - Om man beholder frakken på, afhænger af temperaturen i klasseværelserne. Om vinteren er halvdelen af lokalerne bare kolde, og den anden halvdel ekstremt varme. At sidde med walkman, det er jo kun et problem for ham, der har den på!

Camilla: - Jeg synes nu, at så kunne man lige så godt blive væk.

Graffiti er som et hej!

Fra afslappethed glider talen over på graffiti.

Mattias er ikke i tvivl: - Så længe det kun er på bordene, og man ikke ridser og ødelægger dem, så kan jeg overhovedet ikke se, hvad det skulle gøre.

- Nej, det skaber bare *stemning*, udbryster Camilla, - og man har brug for, at nogen *ser* ens kreative udfoldelse. Det er vel også derfor, så mange skriver navn ved.

Mattias mener også, at det må være rart for nye elever at se: - Det signalerer en af- ▶

Ustoppelig graffiti

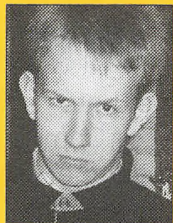
Graffiti kan ikke stoppes, mener Thomas. - Selv om der var pæne farver og gardiner, så ville man stadigvæk skrive, når man keder sig, hvad enten det er på grund af undervisningen, eller fordi man simpelthen er træt.

- Ja, ellers er der overhovedet ikke nogen *stemning* i klasseværelserne, ivrer Mattias.

- Hvide vægge og gardiner, lidt skrige-farver på en af væggene i enkelte lokaler, brune borde, en grøn tavle. Jeg kan ikke se, at det kan skade noget, at man skriver på bordene, hvis man keder sig. Jeg synes, at det er komplet tåbeligt af skolen at bruge penge på at slibe og male borde. Man burde bruge dem til at dekorere skolen for i stedet.

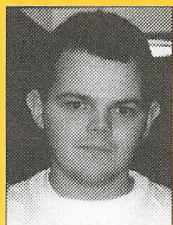
Han slutter harmfuldt: - Jeg forstår ikke, at man går op i, at vi skriver på bordene, men ikke i, at de er fra 1975 og alt for lave. Det giver da snarere skolen et dårligt ry end graffiti. Hvis nogle forældre siger „Åh nej, du må ikke komme på den skole, for der var skrevet på bordene“, så er det vist en mentalundersøgelse, de har brug for! I øvrigt bestemmer eleverne vel selv, og de er vant til graffiti på deres egne skoler.

Hvad er et godt arbejds- klima i timerne?

Peter Rosa, 3.b: Man bør ikke møde op i skolen, hvis man ikke har et frisk og motiveret sind.

Jeg mener egentlig, at man bør gøre sig fortjent til at modtage undervisning. Man burde kunne sende folk ud, hvis de ikke er engagerede, for korporlig afstraffelse er jo nok for tidskrævende!! Walkman og mad og drikke i timerne er selvfølgelig bandlyst. Også overtøj - hvis man fryser, må man varme sig i lyset fra lærerens kundskab!!

Mike Nielsen 3.b: For mig er det et spørgsmål om ansvar. Vi har selv valgt uddannelsen. Det er for an-

svarsløst, og hensynsløst, at møde op uden engagement, både over for én selv, for kammeraterne og for læreren. Jeg går *ikke* ind for den sorte skole - det gode ved gymnasiet er netop det ansvar, man får, men desværre er nok ikke alle i stand til at håndtere det ansvar.

lem undervisningsformen og de tidligere omtalte adfærdssformer.

- Undervisningen skulle være mere ligesom i „Døde Poeters Klub“, siger Camilla. Jeg kunne godt tænke mig, at vi brugte det, vi lærte, til noget, fx i matematik og fysik. Eller noget helt andet, noget praktisk arbejde.

Mattias: - Undervisning *kan* ikke være spændende hele tiden ugen igennem. Man kan ikke sige „Uha, hvor det her atomfysik er dødspændende“ og så gå til dansk bagefter og sige „Uha, denne her nationalromantiske tekst er bare lige noget for mig“. Selv i lyse og pæne rum kun-

ne man ikke koncentrere sig hele tiden. Så ville man jo være totalt kvæstet efter skoletid.

Thomas: - Så længe vi skal have så mange fag, må man kede sig og tage sig en slapper engang imellem og tegne lidt på bordene. Der er flere af fagene, som jeg ikke interesserer mig for overhovedet, og i de fag har jeg jo svært ved at koncentrere mig.

- På Alva blev eleverne sendt hjem fra skole, hvis de skrev på bordene, husker Mattias. - Ja, siger Camilla, - der var der ikke andet graffiti på bordene end den, vi skrev! ■

- ▶ slappethed i modsætning til et eller andet fuldstændig sterilt klasselokale med blanke vægge og sorte borde.

Camilla fortæller, at hun som besøgende på åbent hus-aftenen fandt nogle beskeder, som hendes ældre veninder havde skrevet.

- Det var enormt hyggeligt, lige som et „hej!“

Døde Poeters Klub

Snakken vender tilbage til en evt. sammenhæng mel-

Vind en middag til dig og din bedste ven på Restaurant Natalie

Dine forslag skal afleveres i Mette Fredbergs boks (MF) uden for lærerværelset senest mandag den **2. februar 1998**

Vi efterlyser forslag til forbedring af kantinen og håber, at du vil bidrage med din allerbedste ide.

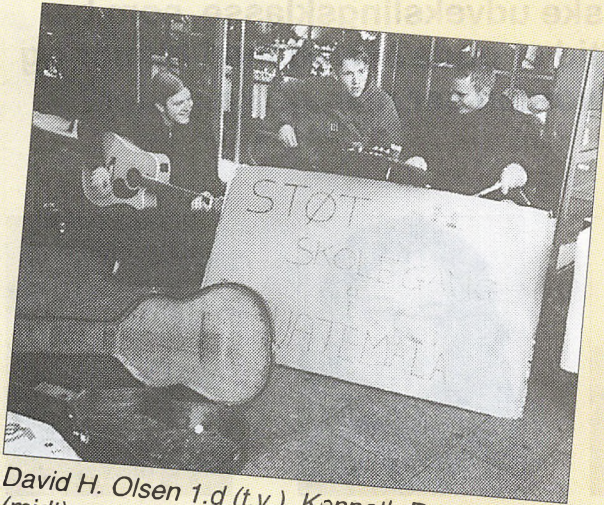
Du må komme med forslag om alt, lige fra nye madplaner til forskønnelse af rummene - kun fantasien sætter grænser!

Hilsen Kantine- bestyrelsen

80.000 kr. for en dags arbejde

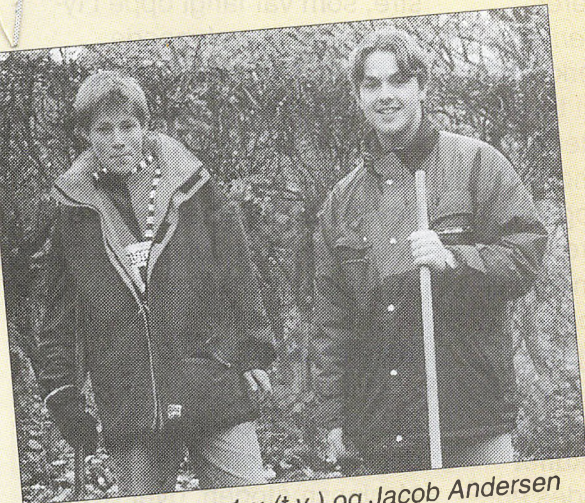
Operation Dagsværk blev en succes igen i år. På landsplan blev der indsamlet 5.5 mio. kr. til at sikre skolegang for mayaindianerne i Guatemala. 80.000 kr. blev indtjent af elever på Aalborghus.

David H. Olsen 1.d (t.v.), Kenneth Ravn 2.c (midt) og Anders B. Jensen 2.c spillede penge i kassen foran Salling.

I Bredgade solgte Louise Grønborg 2.p (midt) og Heidi Andersen 2.p (t.v.) gløgg, æbleskiver, postkort og OD-merchandise, som viste sig også at klæde gadens faste beboere.

Søren Andersen 1.u (t.v.) og Jacob Andersen 1.u var på havearbejde hos en lærer.

Det var på tide for Mema-butikken at få julevarerne på hylderne, og det tog Alma Charalabidis 2.w sig af.

En nybagt mor havde brug for et par ekstra hænder i badeværelset, så Mona Andreassen a rykkede ud.

De indtjente penge blev afleveret og regnskabet gjort op af (fra venstre) Karen Tønning 2.p, Camilla Lindberg 2.c og Anne D. Nielsen 2.c.

DET ER JO IKKE HAM, DU BLIVER GIFT MED!

2.a'ere fortæller her om deres italienske udvekslingsklasse, som besøgte dem i efteråret. Er høflighed altid et gode? Hvad med humor og ironi? Og ikke mindst spændende: Hvordan ser man på kærester?

Plat øldrikning

Mads lægger ud: - I begyndelsen prædikede jeg løs om, hvordan det var her i Danmark, men så fandt jeg ud af, at forskellen faktisk ikke var særlig stor. Bortset fra, at vi drikker mere end dem. De kendte Ceres øl, men de drikker ikke hver weekend.

- Mit indtryk var, siger Cecilie, at det mest markante kultursammenstød for dem var festerne. Mange af dem syntes ikke, vores fester var sjove. De plejer at være meget mere *sammen* om nogle ting, sagde de. De syntes virkelig, danskerne var platte, fordi vi bare drak.

De følte, festerne bare var et egotrip, og at der ikke var noget at lave. De sagde, at de slet ikke drak til fester derhjemme. De spillede kort eller dansede, eller spiste måske middag sammen, hvis én havde fødselsdag. De kendte ikke det der med bare at slå sig ned i sofaen med en bajer.

Hjemmet er forældrenes domæne

Nadia, der har rejst en del i Italien, forklarer: - Grunden

Mads W. Møller

Nadia B. Ennoual

Dennis Ballin

er, at deres hus er deres hjem, der hvor *familien* er. De synes, det er mærkeligt, at vi bruger så meget tid på at sidde inde. Om aftenen går de i byen for at møde deres venner. Det har også noget med vejret at gøre.

Priya: - Min gæst mødte tilfældigt to andre italienere, der har boet og arbejdet i Hadsund i et års tid. Hun var irriteret over en fest, vi lige havde været til, og skuffet over, at nogle af hendes egne kammerater var begyndt at drikke. De to andre forklarede hende, at her i landet spørger man ikke hele tiden „Mor, må jeg have lov til...?“ Man bliver ikke boende hjemme så længe, og man ser ikke ned på unge, der drikker. Det satte nogle ting på plads for hende.

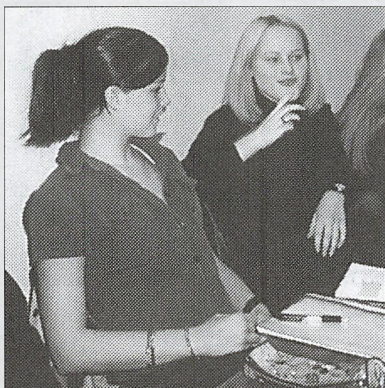
Marie O. supplerer: - Min gæst fortalte, at hendes sø-

stre, som var langt oppe i tyverne, stadigvæk boede hjemme. Hun troede, at hun selv ville flytte hjemmefra, når hun skulle begynde at læse i Rom. Måske fordi hun havde haft lejlighed til at se på søstrene og fundet ud af, at det ikke var så godt.

Masser af lektier

Rikke: - Min gæst var meget chokeret over, hvordan det var i skolen. Over undervisningsmetoden, over hvordan vi var i skolen, og hvordan vi tiltalte lærerne, og at vi næsten ingen tid brugte til lektier. Hun sagde, at de godt kunne bruge 5-7 timer eller mere hver dag. Hun var duperet over, at vi kun brugte to timer, allerhøjest 4.

Dennis var ikke imponeret over italienernes engelsk. - Men så kunne de fransk i stedet for, siger Maria A.

Jannie Thomsen (t.v.) og Marie Pank lytter interesseret.

- Ja, og også latin var de imponerende gode til, tilføjer Marie O.

Boligstil

- Min gæst snakkede meget om, hvor rent der var på gaderne og overalt, og hvor pænt vi boede, siger Maria P., og Maria A.s gæst havde kommenteret, hvor pænt vedligeholdte husene var. De store vinduer kendte hun heller ikke hjemmefra, men hun syntes, de var flotte. Indeni var der dog ikke den store forskel på standarden, havde hun sagt.

Jannie: - De bruger ikke stearinlys i Italien. Min gæst købte 200 fyrfadslys med hjem og masser af lange lys fra Søstrene Grene. De var forundrede over, at de ikke dryppede og lugtede. Hun sagde, at de kun brugte elektrisk lys derhjemme.

Rikke Sørensen (t.v.) og Louise Knudsen samt Kasper Drevsholt og Priya Christensen (små fotos).

Charlotte har en opklarende kommentar: - Min gæst fortalte, at grunden til, at de ikke bruger levende lys derhjemme, var, at det gjorde man i kapellerne, til begravelser!

Kærester

Mange har haft sjove oplevelser med synet på kærester. Karin fortæller: - Min gæst havde en kæreste, som gik på samme gymnasium som hende, men dernede må forældrene åbenbart ikke vide sådan noget, for han måtte hente hende i smug i sin bil.

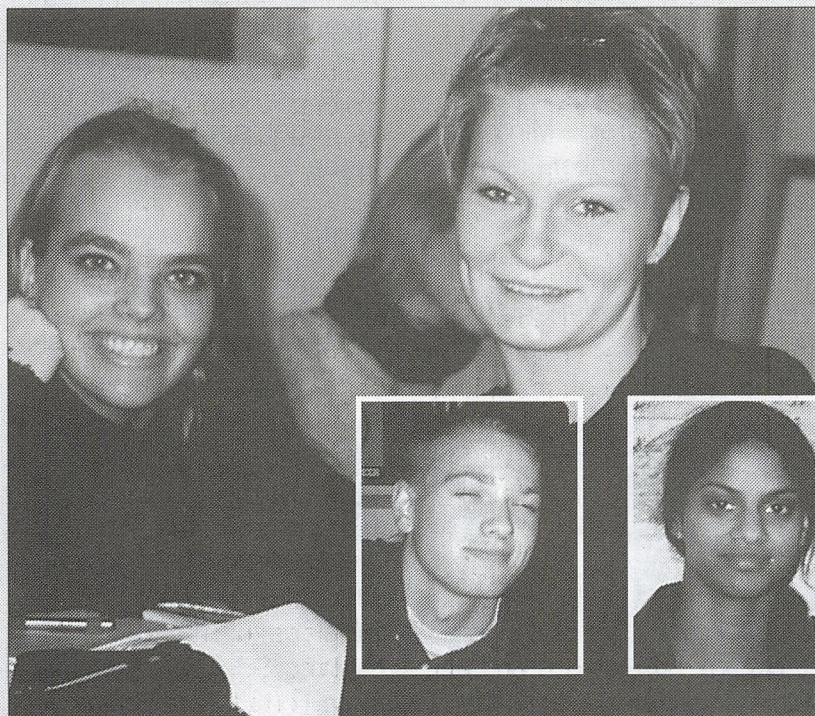
- Ja, udbryder Marie Pa.
- Tre af dem sad over for Cecilie og mig og fnisede i fem minutter, inden de blev enige om, hvem der skulle spørge, og det eneste, de ville vide, var, om vi havde en kæreste. De syntes åbenbart, at det var pinligt og flovt at indrømme det.

Priya har en forklaring: - Min gæst fortalte, at hendes forældre da godt vidste, at hun havde en kæreste, men de ville ikke møde ham, for, som hendes far sagde: „Det er jo ikke ham, du bliver gift med!“ Han kunne tage hende med i biografen og teateret, men kom aldrig i hjemmet.

Madvaner og høflighed

Der er delte meninger om, hvorvidt italienerne var kræsnere eller eventyrlystne mht. dansk mad. Louise og Karin har oplevet, at høflighed kan være vældig besværlig. Begge var forbløffede over, hvor lidt deres gæster turde smage på, og hvor svært det samtidig var at få en klar melding ud af dem.

Rikke og Jannies gæster var der på den anden side ingen problemer med. - Min var altædende, fortæller Jannie, - hun fik endda dansk ▶

► rugbrød med hjem, og hun spiste også sine kamraters madpakker!

Marie Pa. foreslår: - Er det ikke et udtryk for en slags ydmyghed, at de ikke vil være til besvær?

Der er også flere anekdoter om sjove forskelle i madkultur: At italienerne spiser alt hver for sig - først pasta, så brød, så salat - og ikke lægger ost eller pålæg oven på brødet, men spiser det ved siden af. Eller at de aldrig har set en ostehøvl eller en ostestreg. Mad og madvaner er et udtømmeligt emne!

Temperamentsforskelle

Dennis undrer sig over italienernes omkringfaren. - De kunne ikke sidde stille. Hvad enten det var på ture eller til fester, så skulle de bare alle sammen fare rundt og råbe op hele tiden. Vi danskere sad bare lige så stille med vores øl og hyggede os, men de løb rundt og lavede underlige ting hele tiden. Og i bussen løb de op og ned ad midtergangen.

Priya filosoferer: - Min gæst og jeg talte om roller i den forbindelse. Måske får vi dem at se i helt andre roller, når vi kommer derned. Jeg tror, de følte sig sluppet fri heroppe.

Cecilie Wang

Marie Overgaard

Karin Folmer

Ineffektiv shopping

Italienerne er ikke rutinede forbrugere som de danske unge med eget fritidsjob og penge på lommen. De kan bare ikke det der med at komme ind i en butik og lige *scanne*, om der er noget, man kan bruge.

Marie Pa. fortæller: - Min gæst jagtede en brun T-shirt med v-hals magen til én, hendes søster havde købt i Stockholm. Hun brugte timer på at prøve en masse sorte T-shirts med rund hals i flere forretninger, og så sagde hun, at den her ville hun gerne have - den skulle bare være brun og lidt større og have v-hals og lange ærmer. Hun kunne ikke finde ud af at kigge i forretningen, om der var noget, der passede til hende.

Ironi

- De har en helt anden humor end os, siger Kasper.
- Vi er meget ironiske og si-

ger ting for sjov. Det forstod de ikke. Fx sagde jeg en gang: „Åh nej, nu skal min far lave mad!“, og så blev min gæst helt flov over, at jeg kunne sige sådan noget til min far.

Nadia forklarer: - De taler aldrig nedsættende til deres forældre eller hæver stemmen eller bander - de viser meget respekt. Måske fordi de skal blive boende hjemme så længe?

Åbenhed

Var de meget anderledes af væsen? spørger &nu.

Cecilie siger tænkstomt: - De var utroligt søde og gavmilde - ikke bare, når de kom med gaver, men de delte alt med dem, der var i nærheden, og var utroligt søde mod hinanden, omsorgsfulde og kærlige. Og med en meget god fornemmelse for, hvornår noget ikke fungerede. De var meget varme mennesker!

Marie O. får det sidste ord: - Når vi skal på genbesøg hos dem, vil jeg prøve at være lige så åben, som mange af dem var. Jeg vil prøve at være venlig, at være indstillet på, at det er et fremmed sted, og at det ikke er hjemme, hvor man har alting og bare kan gøre, som man selv vil. ■

Maria Andersen

Charlotte Jensen

Maria Pedersen

Det var min bedste time

Hvilken time var din bedste i sidste uge, og hvilken gav dig størst udbytte? Disse spørgsmål stillede vi til fem 3.g'ere.

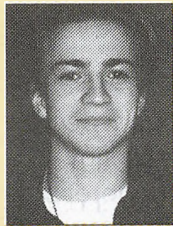

Mette Gaede 3.b

Mine bedste timer var to morgentimer i idrætshallen, hvor vi skulle

spille badminton. Vi begyndte med opvarmning, med løb osv. Vi lærte lidt om teknikker og spillede så kampe. Vi havde det sjovt og fik koblet af fra alt det boglige. Så var man frisk til resten af dagen.

De timer, jeg fik mest udbytte af, var to historietimer. Vi blev inddelt i grupper og skulle svare på spørgsmål til en tekst, vi havde læst derhjemme. Jeg lærte rigtig meget og endda noget, som kan bruges til eksamen, nemlig om kriser, kriseforklaringer samt keynesianske fløje!

Martin Klyvø 3.b

Bedste time var en dobbelttime i billedkunst. Vi skulle med-

bringe et par frugter samt komme med ideer til en video med dem. En kammerat og jeg medbragte en pære, en banan og to klementiner.

Mens de andre hold filme, forberedte vi rekvisitter og replikker. Vi optrådte som videnskabsmænd og fortalte om „frugtsymbolik“. Det var yderst humoristisk, og vi brød sammen af grin flere gange under optagelserne.

Timerne var gode, fordi de var alternative og ikke monotone, som nogle kan være.

Timen med størst udbytte var en dansktime, hvor vores lærerkandidat skulle op til „eksamen“. Alle havde forberedt sig ekstra godt, og derfor fik vi meget ud af teksten. Rigtig mange var med i diskussionen, og alle temaer og problemer blev behandlet.

Vores referenter skrev gode notater, som nok vil være meget nyttige til eksamen. Selv var jeg ret aktiv i timen, og det hjælper jo på udbyttet.

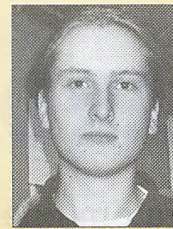

Anne M. Jensen 3.b

Min bedste time var en dansktime, hvor vores lærerkandidat

underviste i en tekst af Søren Ulrik Thomsen. Den handlede om digte, som ikke har nogen entydighed. Digte som skal læses med kroppen! Så får alle noget forskelligt ud af det samme digt. Det var interessant og lærerigt at afprøve andre fortolkningsmåder. Det er nemlig så ikke let at koble fornuftsjeg'et fra.

Timen med bedste udbytte var den samme. Jeg lærte ikke noget konkret, men det var interessant at lære om den postmodernistiske periode. Mit udbytte bestod mest i, at jeg fik slået nogle ting fast om perioden, og at jeg deltog i en spændende diskussion.

Jakob Bagterp 3.x

Det er svært at pege på et højdepunkt i løbet af ugen. Mange timer

er meget forudsigelige: Den samme indgangsvinkel til en tekst, altid analyse osv. Det er uinspirerende at vide på forhånd, nøjagtigt hvad der vil ske i en time, og så gider man måske ikke møde op. Man kender allerede graden af kedsomhed.

Hvis jeg endelig skulle pege på en god time, ville det i høj grad være lærerens indsats, der gjorde udslaget. Læreren betyder ret meget. Og nogle lærere er i stand til at skabe en god time og en time, hvor man får udbytte.

Der skal være afvekslinger i timerne, noget uforudsigt, noget inspirerende.

Rasmus Andersen 3.z

Dobbelttimen i billedkunst var ugens bedste. Det er fedt at starte dagen

med et kreativt fag - så kommer man godt i gang. Vi arbejdede parvis med forskellige perioder i kunsthistorien. To af os havde om symbolismen og skulle lave et oplæg om perioden og et billede i stilen. Interessante timer med udfordring - og vi lærte noget.

Timen med størst udbytte var nok en fysiktime i 8. time, hvor vi regnede opgaver.

Det giver faktisk et godt udbytte at regne opgaver i timen, fordi vi kan få hjælp til problemerne her og nu. Det fører ofte til „aha“-oplevelser, som også gør fysik sjovt. ■

DET HAR DA VÆRET HERRESJOVT

Det siger Nina om tiden på Aalborghus i dette interview med hende og Thais. De fortæller om kærester, forældre, vilde planer, ugyldige krydser og meget andet.

Nina og Thais er begge klædt i sort, da de møder op til &nu's interview. For Nina er det lidt af en stil, men Thais fastslår, at det er helt tilfældigt. Han kommer lige fra session, og det ser ikke ud til at tynde ham, at han blev fundet ikke egnet til militærtjeneste.

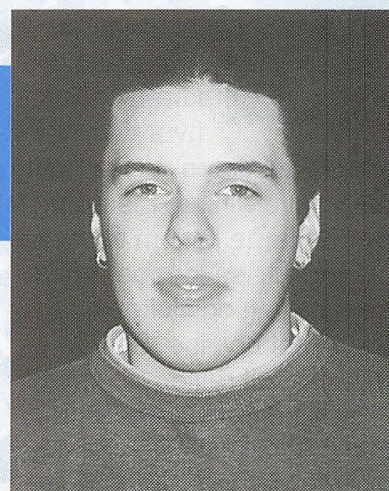
Nina vælger først blandt flaskerne på bordet: en Sprite. Thais accepterer en appelsinvand fra Faxe. Vi slår mikrofonen til, og snakken falder hurtigt på skolen.

Den årlige samtale

Nina: - Lige nu er jeg enormt træt af skolen. Jeg har lige siddet hjemme ved min mor og sagt: Jeg gider ikke mere! (hulkende stemme!).

Ellers er jeg god til at gå i skole. Når jeg først har været oppe til den årlige samtale om forsømmelser, så kan jeg holde dem nede resten af året. Hvert år siger hun, at nu vil hun ikke se mig mere, og det gør hun så heller ikke. Men det er svært at nå det hele, og man får dårlig samvittighed over det, man ikke når.

Når jeg kommer hjem, er der så meget andet end lektier, jeg gerne vil lave. Det bli-

ver som regel de fag, der interesserer mig, jeg først får læst på.

Thais: - Jeg er her for at lære noget. Mange i min klasse går her for kammeratskabet, tror jeg, men jeg kommer her egentlig for at få en eksamen at komme videre med, få et springbræt.

Nyt overblik

Nina: - I 1.g kunne jeg ikke forstå, hvorfor livet skulle bruges på at gå i skole og lære. Hvorfor jeg ikke bare tog ud for at se noget, mens jeg var ung. Men her i 3.g kan jeg altså godt se, at man har fået en hel masse ud af tiden her. En utrolig stor grundviden. Det går op for én i 3.g, hvor meget man egentlig har lært.

Der er nogle fag, jeg godt kunne have undværet, men det er, som om alle fagene på en måde nu bliver kædet sammen. Med fx oldtidskundskab og religion får det hele et større perspektiv.

Klassen er vigtig

Det har da også været herresjovt at gå heroppe. Jeg har gået i en virkelig sjov klasse, som har fungeret siden 1.g. Den gode klasse er altså vigtigere end undervisningen. Hvis man ikke er i en god klasse, kan man ikke modtage den gode undervisning. Ikke i samme grad.

Thais: - Vi har et problem i vores klasse med folk, der snakker hele tiden og egentlig ikke er modne nok til at gå i hf, vil jeg vove at påstå. ▶

15 spørgsmål til Nina og Thais

Nina Maria Mørk Hansen, går i 3.g i 3.z, er 18 år og bor i bofællesskab med to drenge i Vestbyen, har en lillebror. Thais Ehrenreich Beermann, går i 2. hf i 2.r, er 18 år og bor hos forældrene i Flauenskjold, har to lillebrødre.

Hvilken skole har du gået på før Aalborghus?

Nina: - Jeg tog 10. klasse på Himmerlands Ungdomsskole.
Thais: - Jeg tog 10. på Ingstrup Efterskole.

Hvilke valgfag har du på Aalborghus?

Nina: - Jeg har samfundsfag og spansk på højt niveau og geografi på mellemniveau.
Thais: - Spansk, matematik og engelsk.

Transport til Aalborghus?

Nina: - Jeg ta'r bussen om vinteren. Om sommeren cykler jeg.
Thais: - Jeg kører med bus året rundt.

Job efter skoletid?

Nina: - Nej, ikke nu. Jeg havde et job i 1.g.
Thais: - Nej, jeg synes ikke, jeg har tid.

Hvad bruger du din fritid til?

Nina: - Jeg danser en gang om ugen på Den rytmiske Aftenskole.
Thais: - Til lektier, lytte musik, spille trommer, computer og min kæreste.

Dyrker du sport?

Nina: - Kun dansen.

Thais: - Nej, men jeg overvejer at starte i et motionscenter.

Læser du avis?

Nina: - Ja, når jeg kan komme til det, læser jeg det, der lige fanger min interesse. Men vi har ikke selv råd til at holde avis.
Thais: - En gang imellem skimmer jeg én igennem. Jeg fanges især af korte, informerende artikler.

Går du i biografen?

Nina: - Ja, en gang om måneden, sådan cirka. Sidst så jeg „Barbara“, som fascinerede mig meget.
Thais: - Ja, ret tit. Især efter gyserne og spænding. Men også nogle få dramaer.

Går du i teater?

Nina: - Ja! En hel del på Det hem'lige Teater, for min gamle bofælle arbejder der. Sidst har jeg været i Jomfru Ane Teater for at se „In Bed With Robin Hood“.
Thais: - Det sker faktisk kun sjældent. Jeg har været i Aalborg Teater og se „Grease“ og „En lille ø i havet“.

Hvilken musik lytter du til?

Nina: - Alt. Den sidste, jeg har købt, er Björk med „Homogenic“. Ellers kan jeg li' musik, der danner billeder i mit hoved. Det kommer

ikke an på teksten - medmindre den går fuldstændig imod min overbevisning - kun musikken. Og så er det lige meget, hvilken stil det er.

Thais: - Jeg lytter især til fusionsmetal, death metal, heavy metal, rock og blues.

Din bedste bog?

Nina: - Puha - dem er der mange af. Gode forfattere er fx Fay Weldon, Isabel Allende, Anne Rice og en masse andre.
Thais: - „Dune“.

Den bedste koncert du har været til?

Nina: - Jeg går sjældent til koncert.
Thais: - Min bedste var på Gentofte Stadion i 1993, hvor Metallica, The Cult, Suicidal Tendencies og Merciful Fate spillede. Den husker jeg endnu.

Var du med i Operation Dagsværk?

Nina: - Ja.
Thais: - Nej.

Hvordan holder du fødselsdag?

Nina: - Det er forskelligt. I 1.g var hele klassen inviteret. Drenge skulle være kvinder og omvendt. I 2.g ville jeg bare være sammen med min mor og lillebror.
Thais: - Jeg holder fødselsdag stille og roligt med en lille privat fest.

Hvor ofte laver du mad derhjemme?

Nina: - Vi er meget sociale i mit bofællesskab - bare ikke, når det gælder madlavningen.
Thais: - Et par gange om ugen.

Vi er ikke ens

Nina: - Jeg mener, at ligestillingen er så langt fremme, at det er pjat, når nogle kræver, at der absolut skal være lige mange af hver til alt muligt.

Thais: - Ligestillingen er da ikke nået så langt endnu. Der er jo mange steder, hvor kvinder enten ikke gider at have indflydelse eller ikke kan få den.

Nina: - Jeg er bare træt af de der 68'er-kvinder, for det, de laver sig om til, er den gamle manderolle - ikke en ny kvinde-type. Jeg ville teoretisk set ikke have noget imod at gå hjemme og passe børn, ligesom det også skal være mandens ret at gøre det samme.

Thais: - Den ideelle kvinde har jo indflydelse overalt, ligesom manden. De kan begge to spænde over det hele.

Den ideelle mand tager sin tørn både i hjemmet og på arbejdet - som han har lyst til. Han kan lige så godt være mandschauvinist, som han kan være den feminine side af et bøssepar. Det er ikke så meget, hvad han gør, men hvordan. Han skal engagere sig og stå fast på sin identitet, men ikke bare føre sig frem. Det handler jo om at tage sit ansvar.

Nina: - Mænd er maskuline, og kvinder er feminine, og jeg gider ikke noget som helst af det der midt imellem, hvor vi allesammen skal være ens og skal kunne det hele. Vi er ikke ens. Der er forskel, og det skal vi nyde.

Jeg er enig i, at det at være maskulin ikke er noget med mobiltelefoner og at køre med armen ud af vinduet, vel. Det er noget andet.

Thais: - Der er forskel på drenge - og også på piger. Der er jo nogle, der vil sætte sig midt imellem.

Det har været et problem for os, at folk ikke kan sidde stille. Nogle er gået ud, og det er da blevet bedre, efter at vi har været på studietur.

Hold nu kæft

Nina: - Inde hos os var der også nogle i 1.g, der sad og snakkede bagved. Man kunne aldrig høre noget. Så gik de ud, og her i 3.g går det enormt godt. En overgang var lærerne vildt trætte af os. Nu er de mere begejstrede for os, fordi vi har så godt et sammenhold. Det gør, at de synes, det er rart at komme ind til os.

Thais: - I fællesfagene er lærerne ret utilfredse med os, men nogle af dem fastholder, at det ikke er deres problem. Holder folk ikke kæft, så får de heller ingen eksamen. Det er deres holdning, og den står de fast ved. Men det hjælper egentlig ikke. Der er stadig småsnak.

Vi har prøvet en ordning med, at hvis folk ikke var forberedt, så skulle de sætte sig et andet sted hen og læse dagens tekst. Så kunne de ikke forstyrre undervisningen for de andre.

Nina: - Jeg kan godt lide den ordning.

Thais: - Det er en beslutning, de selv tager, men hvis man bliver, så bliver man også kylet ud, hvis man ikke kan holde sin kæft.

Nina: - En gang imellem kan man jo selv være en af dem, der larmer. Men man bliver jo irriteret, hvis andre gør det, og man gerne vil lære noget i et fag. Jeg plejer at bede dem om at holde kæft.

Det har vi gjort meget inde hos os.

Men snakken er faktisk mere eller mindre holdt op i 3.g. Alle ved, at det er nu, hvis de skal lære noget. Så det kører bare i år.

Der skal da være sjov i timerne, men det skal bare ikke være de samme 5, der sidder på bageste række og skriger om ligegyldige ting. Man må gerne kunne grine hele klassen sammen. Det skal der være plads til.

Thais: - Undervisningen bliver mere levende, når alle er med som en gruppe og måske kan more sig sammen,

Blind date 1

Hverken Nina eller Thais ved på forhånd, hvem de skal møde, og de kender da heller ikke hinanden, viser det sig.

Det er første spørgsmål til dem bliver: - *Hvordan tror du, den anden er?*

Nina: - Det er væmmeligt at skulle svare på. Hans lange hår får mig til at tænke, at han nok lytter til hård og rå musik. Han interesserer sig for musik, ikke så meget for at gå i skole.

Han er her kun for at få en eksamen. Han er nok ikke særlig boglig og får sikkert middeld gode karakterer. Jeg tror, han er 18 år. Og han spiller sikkert guitar.

Thais: - Hun er intellektuel, tror jeg, sproglig måske, lidt mere teoretisk end praktisk. Hun er ikke tilbageholdende eller bange for at sige sin mening. Måske kommer hun en del i Jomfru Ane Gade. Hun er nok 19.

Nina: - Han kommer ikke frivilligt i Gaden - kun når han bliver slæbt med derind. Han er mere til private fester med vennerne.

men det relevante er jo stadig at rette koncentrationen mod læreren, og hvem der ellers har noget fornuftigt at sige - ikke mod det, der skete i aftes nede på ...

Bedste fag

Nina og Thais er kommet godt i snak nu. De sidder lige over for hinanden. Thais mangeligt tilbagelænet. Nina flytter sig ofte på stolen og taler også med hænderne.

Thais: - Mine bedste fag er matematik og engelsk. Det giver mig meget, at vi er blandede hold dér med nogle fra de andre klasser. Nogle af dem er ældre og lidt hurtigere opfattende, så vi har mulighed for at få hjælp hos andre end læreren. I hvert fald i matematik.

Nina: - Mit bedste fag er geografi. Det havde jeg aldrig regnet med, det skulle blive.

Plads til spørgsmål

- Undervisningen afhænger meget af læreren. Om han er dygtig, lever sig ind i det og går op i det. Ikke bare stiller de samme spørgsmål som de sidste 20 år.

I geografi er der plads til, at vi stiller et spørgsmål og så snakker om det resten af timen. Så har man lyst til at få det forklaret, og så husker man det. Alt kan tages op og bliver forklaret rigtig, rigtig grundigt.

Jeg havde bl.a. et problem med at forstå, hvordan boreplatforme lige akkurat kom til at stå på havbunden, hvor det virkelig blev tegnet og illustreret og forklaret med stole, der blev stillet op.

Thais: - En lærer, der bare svæver deroppe og ikke kan sætte sig ned på elevernes niveau, har egentlig ikke så meget at gøre i et klasse-lokale. Det synes jeg ikke.

Nina: - Det er vel ikke niveau, men det at kunne lære fra sig.

Thais: - Ja, være på samme bølgelængde.

Grænser og retning

Samtalen drejer over på forældre og opdragelse.

Thais: - Mit forhold til mine forældre er sådan, at vi ikke maser os på over for hinanden. Har jeg lyst til at være alene, så er jeg det. Hvis mine forældre vil en uge til Paris, så gør de det. Vi er ikke afhængige af hinanden.

Jeg er blevet opdraget pædagogisk, tror jeg. Min mor er socialpædagog, min far er forretningsmand. De er modsætninger, hvor jeg så står midt imellem. Jeg prøver at

Blind date 2

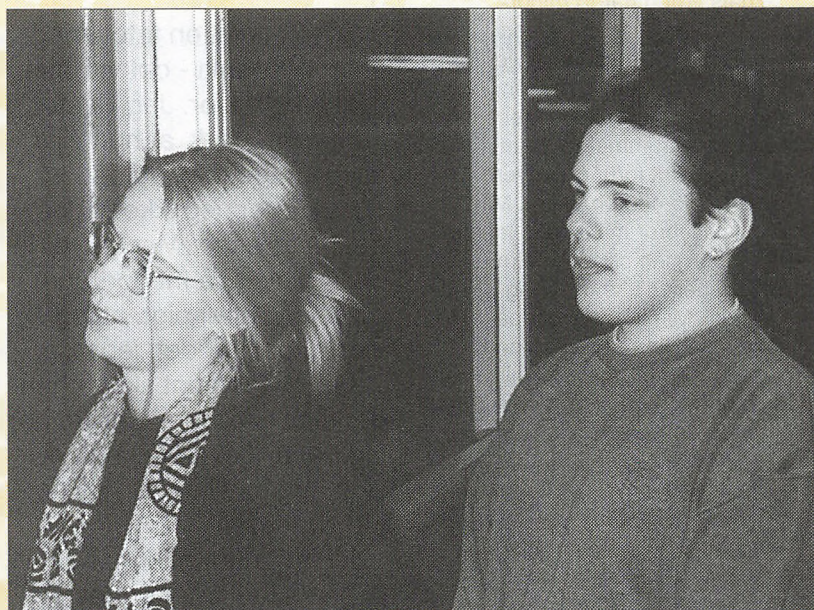
Da de har talt sammen i to timer, ser de lidt anderledes på hinanden.

Thais: - Jeg har da fået nogle ting bekræftet. Det er mere det metafysiske, du satser på, selv om du ikke kun er boglig. Hver gang man snakker med et menneske, bliver man jo klogere, ser nogle nye holdninger. Decideret provokeret mig har du ikke, selv om du havde en anden mening om bl.a. det at stemme.

Du er meget selvstændig og samtidig knyttet til din mor, men ikke negativt.

Nina: - Jeg ramte da meget godt i starten, synes jeg. Du har provokeret mig. Jeg blev faktisk sur, da du sagde, du ikke ville stemme. Kærester er vi også temmelig uenige om. Hvad kønsroller angår, kan det da godt være, at du er lidt mere rødstrømpe, end jeg er. Men det helt store modstykke har du ikke været, for der har jo også været ting, jeg har været enig i.

Thais: - Jeg vil ikke kalde det rødstrømpe, men jeg synes, det er i orden, at mænd gør, som de vil, og kvinder også.

► slå igennem, hvor jeg står. Jeg har skabt min egen mening ud fra det, jeg har oplevet hjemme og udenfor.

Der har da været konflikter. Omkring konfirmationsalderen var jeg fx uenig med dem om det at have ring i øret. Især med min far. Og de andre fra min klasse måtte gå til fester, men det måtte jeg ikke. De gad ikke, at jeg kom døddrukken hjem som 12-14-årig.

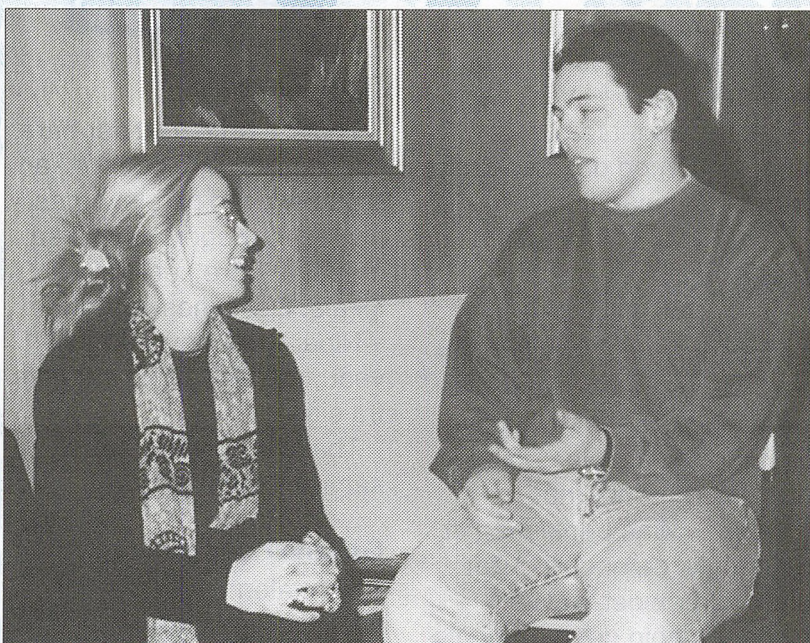
Jeg har da overlevet - og har fået nogle værdier, som mange af mine kammerater ikke har. Grænserne har været med til at forme mit liv i en bestemt retning, og det har da været fornuftigt nok, kan jeg se i dag.

Jeg kan høre på min far, at han synes, det vil være fint, hvis jeg vil efterfølge ham, men han har da efterhånden accepteret, at sådan bliver det måske ikke. Nu er jeg 18 og kan gøre, hvad jeg vil.

Mindre søskende

Thais: - Jeg har to mindre brødre, 5 og 7 år yngre end mig. Det er ikke sådan, at jeg har haft snævrere grænser, end de har - faktisk er grænserne blevet strammet for dem. Det er jeg lidt forundret over, for det er jo ofte omvendt. Min ældste lillebror må ikke få langt hår, inden han bliver konfirmeret - og heller ikke ørenring.

Nina: - Min lillebror går på efterskole. Han er højere end mig, og vi er meget forskellige af sind. Det er sjovt at drille ham med hans fordomme - tvære lidt i dem. Jeg kan se, at hans grænser er blevet løsnet i forhold til mine. Han har det fedt, glade tider. Jeg har taget skraldet.

Nødvendigt at skuffe

Nina: - Jeg er meget frit opdraget. Jeg flyttede hjemmefra som 17-årig, lige efter at jeg kom fra efterskole. Det var ikke på grund af problemer, men fordi jeg ville tage ansvaret for mig selv. Det kunne min mor godt forstå, for hun var selv flyttet tidligt hjemmefra i sin tid.

Jeg er meget knyttet til min mor. Min far døde, da jeg var 5.

Jeg fik lavet en tatovering på et tidspunkt - det var hun ikke så glad for. Jeg vidste udmærket godt, at hun ville blive sur på mig, og det var også derfor, jeg ikke sagde det på forhånd. Men jeg er jo også blevet så frit opdraget og så selvstændigt, at jeg vidste, det var det, jeg ville.

Jeg er ked af at skuffe hende, men en gang imellem gør jeg det alligevel. Og hun elsker mig jo alligevel - så det går over igen!

Jeg fortæller min mor alt. I nogen situationer er det

bedst at snakke med en veninde, i andre med dem, man bor sammen med, men nogle ting er det kun en mor, der kan løse. Er det gået skævt med en kæreste, så ringer jeg: - Vil du ikke godt lige komme og hente mig! Og jeg bruger hende også, når jeg er sulten efter hendes mad. Så inviterer jeg mig selv på middag.

To fyre og én pige

I 1.g flyttede jeg sammen med en veninde i en lille lejlighed i en villa. Da huset skulle sælges, blev jeg nødt til at flytte, og det blev til et bofællesskab med to drenge. En af de to ringede og spurgte, om jeg ville flytte ind, for de havde hørt, jeg manglede et sted at bo.

Jeg anede ikke, hvem de var, men jeg flyttede bare ind. Folk sagde, at det var fuldstændig rablende vanvittigt at flytte sammen med to fyre, jeg ikke kendte, men det skænkede jeg ikke en tanke.

I Jomfru Ane Gade?

Thais: - Jeg har da været i Jomfru Ane Gade nogle gange, mest til fødselsdage. Men jeg må sige, at jeg foretrækker så meget andet.

Nina: - Jeg bryder mig ikke ret meget om stemningen derinde. Der er mange, der kommer der for at score for en aften. Jeg har det bedst på små luskede bodegaer, hvor man kan spille pool og snakke med mange forskellige, ikke kun nogle bestemte typer. Hvis jeg endelig går i byen, så er det på Viva i Maren Turis Gade for at danse.

Om det var fyre eller piger, var heller ikke vigtigt for mig.

Det viste sig da også, at det gik helt fint.

Ikke binde sig endnu

Thais: - Jeg bor stadigvæk hjemme, og det passer mig udmærket. Jeg har en masse interesser, som jeg gerne vil passe, og det ville jeg ikke have så god tid til, hvis jeg skulle købe ind og gøre rent i en lejlighed. Men jeg har da tænkt på at flytte hjemmefra efter hf.

Jeg har en kæreste - vi er kommet sammen, siden jeg mødte hende på efterskole. Hun går på htx. Jeg tror ikke, vi flytter sammen foreløbig, for hvis jeg skal til USA et år efter hf, så kan hun selvfølgelig ikke bare løbe fra sin skole. Jeg synes også, det er lidt tidligt at etablere sig, at binde sig. Jeg tror, man går glip af noget. Man mangler at opleve noget, at gøre sine egne erfaringer. Måske er det bedre at rejse ud med en kammerat fra klassen.

De første 10-15 år vil jeg ikke binde mig, tror jeg. Så har jeg sikkert oplevet det, som jeg synes, er relevant, og så er det ikke for sent at bygge et samliv op.

Måske kommer to gode år

Nina: - Jeg har ingen kæreste lige nu, og det har jeg det ganske fint med. Min veninde og jeg har det sådan, at vi ikke skal have nogen kærestes i frygt for, at så kommer vi ikke til København, som vi har planer om. Men o.k., får man en kæreste, så får man en kæreste.

Jeg synes, det lyder underligt, når folk siger, at de skal realisere sig selv uden en kæreste. Har man en kæreste og er glad for ham, så kan man da lige så godt flytte sammen, hvis det er det, man har lyst til. Det kan jo

Penge nok?

Nina: - Jeg får SU som udeboende, men økonomien hænger ikke altid sammen. Jeg har dankort, og en gang imellem tager det simpelthen overhånd.

Thais: - Jeg får SU som hjemmeboende og kan bruge penge til mine interesser. I dag har jeg brugt 1.700 kr. til en tromme, så nu er der ikke meget tilbage i den her måned. I sommer havde jeg job, så jeg kunne købe et nyt trommesæt.

Nu skal jeg med ud at spille i min fars orkester, og det kan jeg tjene lidt ekstra ved. Det er et swingtime-orkester. Og det trækker fuldt hus.

være, at man får to rigtig gode år.

Måske går det så ikke længere, men det var så bare det. Så ville det måske heller ikke gå, hvis vi flyttede sammen om 5 år. Jeg kan ikke se, at man skal ud at løbe hornene af sig på den måde.

Nina har hævet stemmen og ser direkte på Thais.

Thais: - Det er heller ikke at løbe hornene af sig.

Nina: - Man kan lige så godt have det fedt sammen, mens man kan, og så tage problemerne, når de kommer.

Hvis min kæreste tog til USA, tog jeg nok med, og så måtte vi se, om det gik. Det er farligt at begynde at sætte regler for, hvornår man må se hinanden, og hvordan et forhold skal være. Går det, så går det, ellers ikke.

Kæreste og bofællesskab

Jeg har haft en kæreste undervejs, mens jeg har boet i bofællesskab. Men når man

Den eneste ene

Nina: - Selvfølgelig tror jeg tror da på, at jeg finder den eneste ene. Der er jo en til os allesammen. Man kan jo se, at selv de mest mærkelige mennesker kommer med en i hånden.

Det er svært at sige, hvordan han skal være. Han skal overraske mig. Men jeg vil aldrig nogensinde have en kæreste, der ikke kan tage sig sammen til at gå hen og stemme, når der er valg!

Thais: - Jeg har ikke noget idealbillede. Sker der noget, så sker der noget. Det nytter ikke noget at lede med lys og lygte efter en bestemt. Og i øvrigt har jeg allerede en kæreste.

Nina: - Når jeg er på ferie eller rejser, hader jeg at være turist. Jeg vil gerne være brun, men jeg kan ikke holde ud at ligge i solen i bikini på mit badehåndklæde.

Jeg kan heller ikke fordrage at gå i grupper. Da vi var i Prag på studietur sidste år, stak min veninde og jeg af, så vi kunne opleve noget helt på egen hånd.

Jeg kan godt lide at tage en eller anden lokal bus og så køre et sted hen. At gøre nogle ting, som ikke lige er planlagt.

Thais: - Når jeg er på ferie, prøver jeg at få nogle gode fotos med hjem. Prøver at fange nogle situationer, man kan se tilbage på. Brugte billederne til at få oplevelserne til at gå videre.

Men det er ikke sådan, at jeg oplever det hele gennem en kameratele. Og det er ikke for at komme hjem og lave en stor billedkollage, som alle vennerne skal se.

Nina: - Ups, det gør jeg faktisk. De billeder, jeg tager, vil jeg decideret bruge til et eller andet. Ikke til mig selv.

Da jeg var i Grækenland, tog jeg billeder af alle mulige osthøndlere, fordi jeg håbede, at jeg kan bruge dem senere til et eller andet projekt.

I efterårsferien var jeg i Skotland med min mor, og der tog jeg en hel masse billeder af naturen. Billeder betyder utrolig meget for mig. Ikke i et album, men tanken om at lave udstillinger kan jeg godt lide. At udtrykke sig via billeder fascinerer mig.

kommer med en fyr dér, hvor man bor sammen med to drenge i forvejen, så er det næsten som at skulle præsentere sin kæreste for ens store store storebrødre.

De kom ind og gav hånd. Jeg har aldrig oplevet noget så pinligt. Den ene spurgte, om han ville have noget kaffe, og så snakkede han i laaang tid, mens vi begge to sad inde i stuen. Han ville så gerne være venlig og vise, at selvfølgelig er min kæreste da velkommen, selv om jeg bor sammen med to drenge.

Thais: - Det lyder som en hel komedie.

Nina kan supplere med flere af de sjove situationer, der kan opstå, når kærester og bofællesskab blandes. &nu vil gerne bevare den gode stemning og spørger til noget så neutralt som deltagelsen i efterårets kommunalvalg. Men stemningen skifter brat.

Skræmmende valg

Thais: - Jeg stemte, men satte en masse krydser, så

stemmesedlen blev ugyldig. Dansk politik er så langt ude, at den ikke kan reddes ved at stemme. Uanset hvem der kommer til at sidde ved magten, vil det altid være det samme. Politikerne vil bare hedde noget andet og sige noget andet, men tingene vil stadigvæk være, som de altid har været.

Nina: - Jeg synes, det er utrolig skræmmende, at du kan gøre sådan noget og sige den slags. Det tror jeg slet ikke på. Man skal da stemme, og det gjorde jeg da også. Selv om man er tilfreds, skal man stemme alligevel, så tingene ikke tager en drejning væk fra det.

Jeg er ikke medlem af noget parti, men jeg har da en masse meninger. Dem ændrer jeg undervejs, når jeg finder ud af, at jeg er galt på den. Men det er da vigtigt at deltage. Man skal tage ansvar for det samfund, man lever i. Også selv om det bare er et kommunevalg.

Jeg bliver enormt sur, når

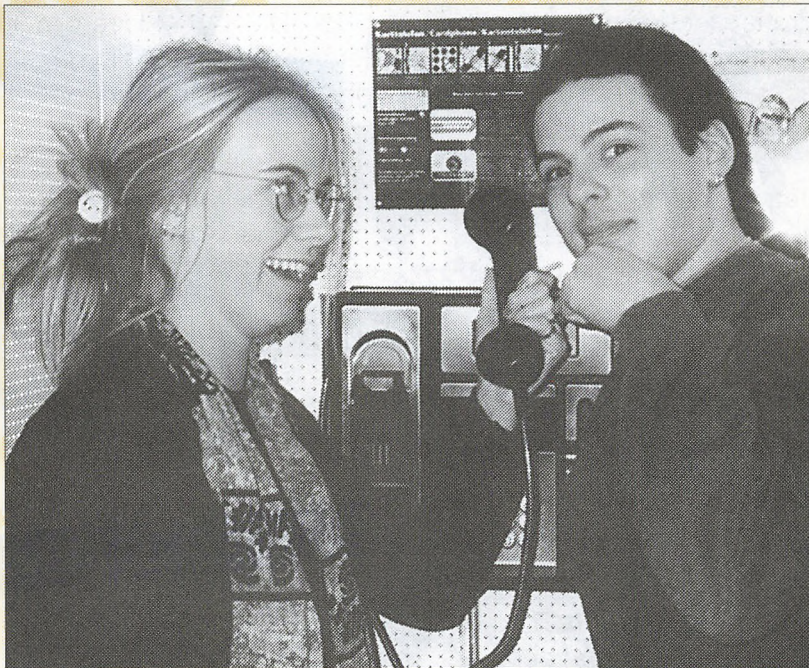
folk er ligeglade med sådan nogle ting.

Thais forsvare sig: - Jeg synes slet ikke, jeg er informeret nok om politik. Det vil være uansvarligt af mig at stemme. Jeg synes, at man som ung selv skulle gå ned og hente sit stemmekort, når man var parat. Så man var tvunget til at tage stilling, inden man stemte. Det kan da godt være, at jeg har fundet mit standpunkt om fem år.

Her første gang tænkte jeg som mange andre, at jeg skal have farvekridt med, så jeg kan tegne en rød bil og vise min glæde.

Nina: - Jeg stemte til venstre for midten. Jeg ville gerne have stemt på Enhedslisten, men så fik jeg deres valgbrochure med seks kvinder, og jeg synes ikke, man skal køre en kampagne på kønnene, men derimod på kvalifikationer.

Da vi har fået sagt tak for snakken til hinanden, går Nina og Thais sammen ud. - Det gik da vist meget godt, siger hun til Thais. Han er enig. ■

Efter eksamen

Thais: - Efter eksamen har jeg tænkt mig at tage til USA et år. Jeg kan måske få et job derovre, fordi min far arbejder i et firma, der har filialer over hele verden. Ellers vil jeg tage rundt i USA. Måske vil jeg blive længere derovre.

Nina: - Min veninde og jeg regner med at tage til Skagen til sommer og gælle siid for at tjene nogle penge. Og så vil vi flytte til København, hvor vi er ved at søge efter noget at bo i.

Jeg har også en drøm at komme ud og opleve verden. Jeg er sikker på, at det nok skal lade sig gøre, men hvornår og hvordan, det ved jeg ikke.

Jeg regner bestemt med at realisere alle mine mål. Det skal da ikke være noget problem. Jeg har den holdning, at hvis man vil, så kan man alt. Den naivitet vil jeg helst blive ved med at have.

Thais: - Det er rart at have en uddannelse at falde tilbage på. Et sikkerhedsnet. Så den vil jeg tage på et tidspunkt, og så må vi se, hvad tiden bringer.

Nina: - På et eller andet tidspunkt bliver man vel træt af at farte omkring, selv om det lige nu lyder skræmmende. Ja, så skal man da have noget at vende tilbage til. Et hjem, en uddannelse. Jeg vil gerne i gang med at læse antropologi, hvis jeg kan komme ind.

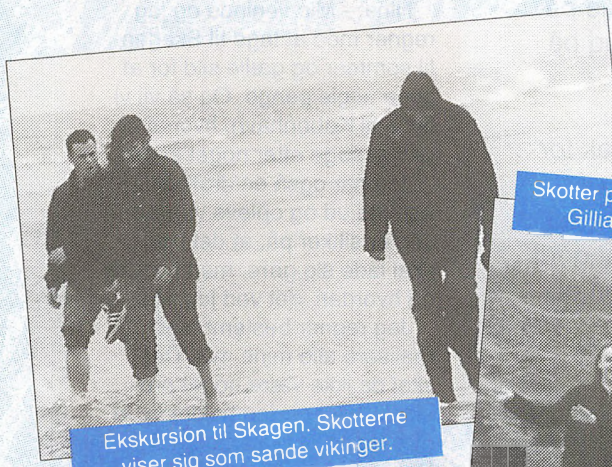
Jeg vil aldrig havne i et 8-4-job på et kontor. Jeg vil selv kunne bestemme mit arbejde, og det skal være noget kreativt.

Ingen ulykkesforsikring

Nordjyllands Amt har ikke længere en kollektiv ulykkesforsikring for gymnasieelever. Begrundelsen for opsigelsen er bl.a., at en sådan forsikring ikke er lovpligtig for amtet. Hvis uheld skyldes fejl eller forsømmelser fra skolens side, vil den skaderamte elev dog være dækket af amtets lovpligtige ansvarsforsikring, der som hovedregel dækker skaden fuldt ud. ■

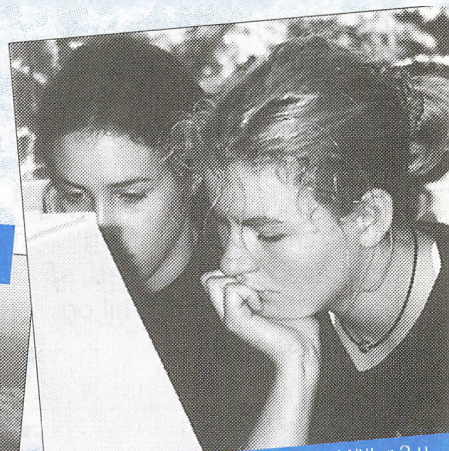
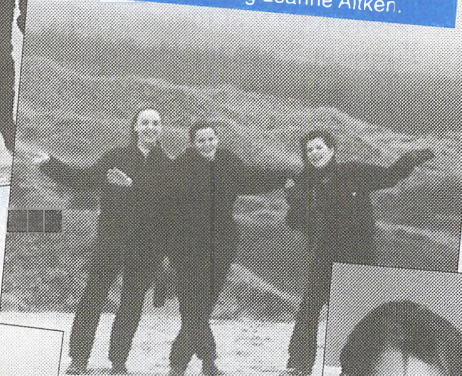
Miljø er også god stemning

„Miljø og turisme“ var et fælles projekt for skotter og danskere, da skotterne var på Aalborghus. Der blev læst og diskuteret, søgt på Internettet, og der var foredrag og ekskursioner. Til sidst blev der skrevet en fælles rapport og holdt en god fest - sådan én har også med miljø at gøre!

Ekskursion til Skagen. Skotterne viser sig som sande vikinger.

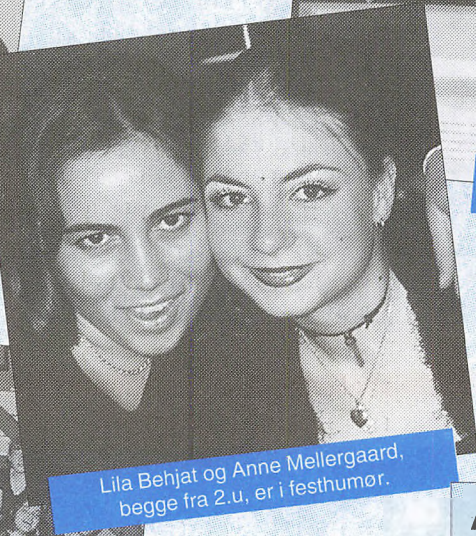
Skotter på Råbjerg Mile: Julie Davidson, Gillian Swora og Leanne Aitken.

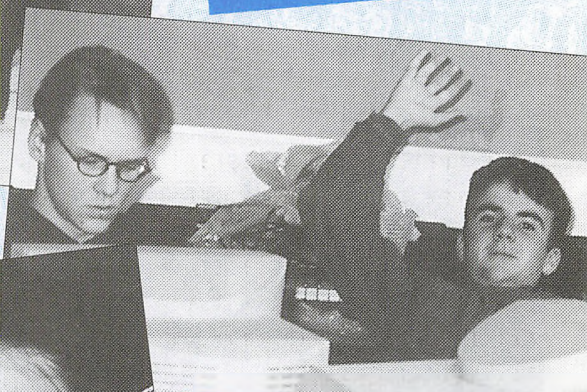
Bethan Davies og Julie Müller 2.u søger på Internettet.

Jonas Skovgård-Hansen 2.u og Christopher MacKay på Skagens Gren.

Lila Behjat og Anne Mellergaard, begge fra 2.u, er i festhumør.

Mathias N. Drabæk 2.u skriver rapport, mens Christopher MacKay tænker stort.

Midt i afslutningsfesten: En trappetfuld glade mennesker.

Aalborghus' udveksling med skotter er i gang for 5. år i træk. I oktober går de 23 dage, og senere tog de 23 skotsk skole i 14 dage. Klare skoler.

Privilegier for de ældste klasser

Modtaget af soldater med maskinpistoler. Indkvarteret i luksushus i storslået natur. I skole med masser af privilegier. Hvid klovn til Halloween. På pub til udringning. &nu har bedt Henriette Nørgaard 2.u om at fortælle om sine oplevelser fra Skotland.

Første flyvetur

Henriette: - For mig var det en stor dag, da vi skulle rejse til Skotland. Vi skulle over at bo privat hos en skotsk familie og gå i skotsk skole. Der blev taget rørende afsked i Aalborg lufthavn, og alle var meget spændte på, hvad der ventede os i Skotland. Jeg havde faktisk ikke før været længere væk end Sverige. Jeg havde sommerfugle i maven, for jeg skulle flyve for første gang i mit liv.

Maskinpistoler

Henriette beretter videre: - Det var en fin oplevelse at flyve. Jeg kom til at sidde ved siden af et dansk ægtepar, som gerne ville snakke. Så når det gængede lidt, snakkede jeg bare med dem.

Ankomsten til Edinburgh var dramatisk, for i lufthavnen blev vi modtaget af soldater med maskinpistoler. Det er vel ikke, hvad man venter, når man kommer som fredelig gæst til et land! Vi fik senere at vide, at det

skyldtes et topmøde med nogle af verdens største ledere, nemlig Commonwealth-mødet, som netop da blev afholdt i Edinburgh. Nå, men en vis panik gav det jo også, at 8-9 personer i vores gruppe ikke kunne få deres bagage. Den var røget videre til Glasgow!

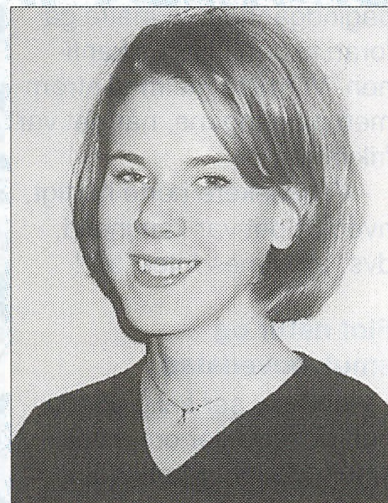
Festligt blev det nu først ude i ankomsthallen, hvor vi blev modtaget af vores skotske familier og en kiltklædt mand, der spillede på sækkepibe. Flere af de skotske drenge havde også kilt på.

Stor gæstfrihed

Henriette skulle bo hos Gillian Sword, ligesom Gillian havde boet hos Henriette, da skotterne var i Aalborg. Gillian går på Lasswade High School, så det skulle Henriette også, sammen med andre fra 2.u.

- Min skotske families hus var stort, fortæller Henriette. De havde 2 spisestuer, 2 dagligstuer, 4 værelser og et luksusbadeværelse - i øvrigt også 2 biler! Jeg fik mit eget værelse.

Familien Sword var utrolig gæstfri og meget åben. De betalte for alt. Jeg var både på restaurant og til musical, nemlig „Grease“, som var rigtig god. De var også meget

Henriette

interesserede i at høre noget om Danmark og danskerne. Ja, faktisk oplevede jeg deres åbenhed som meget „dansk“.

Anderledes skole

- Efter weekenden hos familien skulle vi have vores første skoledag i skotsk skole. Udefra så min skole såmænd meget almindelig ud. Men indeni! Gangene var enormt lange og væggene helt hvide - ikke et eneste billede hang der. Toiletterne var ... pyh!, og der var særlige toiletter for 1.års-eleverne.

Henriette holder sig for ørerne: - Deres skoleklokke lød som en brandalarm. Vi lærte hurtigt, at vi ikke skulle stå under den, når det ringede ud og ind.

skotske skoler har fundet steder at overnatte på Aalborghus i 14 dage. 2.u til Skotland og gik i skole. Der blev taget afsked i Aalborg lufthavn, og alle var meget spændte på, hvad der ventede os i Skotland. Jeg havde faktisk ikke før været længere væk end Sverige. Jeg havde sommerfugle i maven, for jeg skulle flyve for første gang i mit liv.

► Privilegier for de ældste klasser

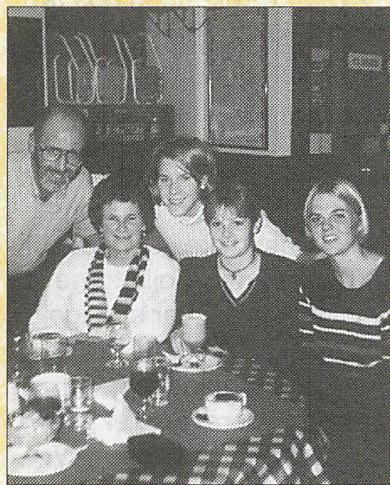
- De ældste elever, 6.års-eleverne, var dem, vi udvekslede med. De havde nogle særlige fordele i systemet, som vi så selvfølgelig også fik: Vi måtte gå ind ad hoveddøren til skolen, hvor alle andre skulle benytte bagindgangen. Vi måtte gå foran i køen i frokostkantin. Vi måtte gå imod strømmen på gangene, når det var frikvarter.

- Vi danskere lærte hurtigt, hvornår det var kantinetid, dvs. „pommes frites' tid“!

Flot natur og smuk hovedstad

Henriette ser salig ud, da hun nu fortæller om, hvor smukt der er i Skotland.

- Jamen, jeg siger jer, hvis I vil se en virkelig flot natur, så skal I rejse til Skotland. Vi var på en 2-dages tur i højlandet, og det var bare så flot. Bjergene var høje og smukke, og floderne var kraftfulde, med vandfald. Skotland er et utrolig smukt land. Og hovedsta-

På pub. Henriette, Mr. og Mrs. Sword, datteren Gillian og til højre Ane Kold fra 2.u.

den Edinburgh også, med Edinburgh Castle, der tårner sig op der midt i hovedstaden, parken med alle statuerne og blomsterne, alle topforretningerne i centrum.... Og du kan se bjergene i udkanten af byen!

Halloween

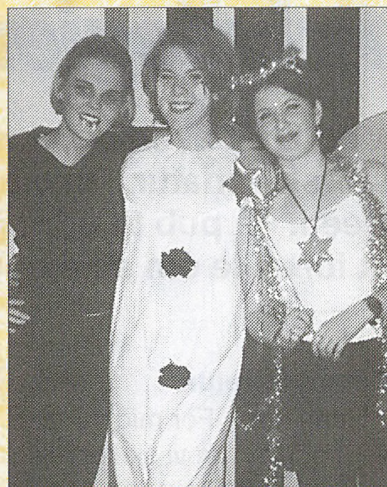
Halloween er det engelske navn for allehelgensaften. Ifølge folketroen er hekse, genfærd og mørkets magter løs denne aften. Mange steder fortælleres der spøgelseshistorier og tages varsler. I Skotland og Wales og især i USA er Halloween en stor fest.

- Vi kender det ikke i Danmark, men i Skotland fejres denne aften med, at alle klæder sig ud, fortæller Henriette. - Så da vi sad ved køkkenbordet og fik vores aftensmad, kom det store spørgsmål: Hvad skulle jeg være? Jeg var lige ved at blive „Spice Girl“. I stedet blev jeg klovn i stor, hvid dragt med hvid krave og sorte papirkugler sat fast på maven. Nå, det var trods alt en god aften, siger Henriette.

På pub

Henriette var i byen flere gange i Skotland: - Det koster fra 2-6 pund, altså 20-60 kroner, at komme ind på et diskotek, og så har man også udgifter til drinks. Derfor er det billigere at gå på pub. Der er også en meget hyggelig stemning på pubberne.

De lukker lidt tidligere, end vi er vant til i Jomfru Ane Gade. Kl. et om natten ringer ejeren med en klokke, og så

Halloweensild: Henriette omgivet af Anne og skotske Leanne Aitken.

er det tid for sidste bestilling. En halv time senere ringes der to gange, og så betyder det, at vi skal gå. Vi nød pubberne derovre, så de fleste af os kom der hver fredag og lørdag aften.

Både tårer og glæde

Henriette smiler ved tanken om den sidste dag i Skotland: - Lige pludselig kom dagen, hvor vi skulle hjem. Jeg fattede slet ikke, at vores uger i Skotland allerede var gået. Det var trist at skulle sige farvel, og flere af vi piger kneb da en tåre eller to! Men det var også rart at komme hjem igen, og vi fik en dejlig modtagelse i lufthavnen i Aalborg.

Vi har oplevet så meget i denne udveksling, og vi har talt engelsk hele tiden i 2 uger.

Hvis projektet fortsætter, synes jeg, det er vigtigt, at det ikke bliver gjort kortere end de to uger. For det er specielt i uge 2, det bliver helt godt. Da er man nemlig faldet til! ■

Prisen for to gange gas

Jonas Skovgård-Hansen og Mattias N. Drabæk fra 2.u var også med i Skotland. &nu har fået lov at bringe uddrag fra deres beretning fra en „jungletur“ til de dele af Edinburgh, som de selv kalder for „Trainspotting-land“:

Trainspotting-land

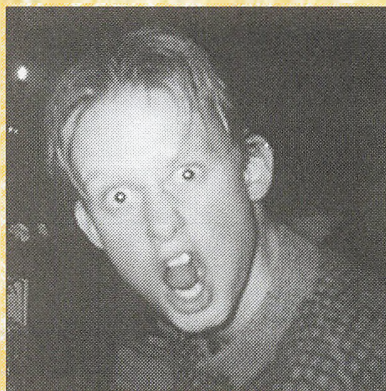
- På pub'en opstod der uro få minutter efter, at vi var ankommet. Om det nu var på grund af, at vi efter den fjerde pint stirrede lettere intenst på en female skabning, vides ikke. Men hendes fyr råbte tværs gennem lokalet. - Are ya c... looking at my bird? - Ææh, no! råbte vi tilbage og tilføjede noget, lige nøjagtigt så højt, at han ikke kunne høre det. Men de nærmeststående smågrinede.

Vi skulle aldrig have sagt det. Fyren blev rasende: - Do ya want a square go with me or whae? En anden fyr rejste sig og bad den nu temmelig aggressive mand om at falde til ro.

Det resulterede i, at en halvfyldt pint blev slynget mod ham, der blandede sig. Hurtigt bredte slagsmålet sig. Vi gik dog glip af det meste, for vi var flygtet ud på gaden. Vi drog den konklusion, at når visse skotter prøver på at få nye venner, er det ofte med en knytnæve godt placeret i modpartens øje. Vi var ikke desto mindre fast besluttede på, at vi ikke ville være deres venner.

Shopping

- Efter den episode blev vi hurtigt enige om at gå på jagt

Jonas demonstrerer en train-spotting-attitude.

efter en butik, der solgte musik og tøj.

Der var ikke andet end sportsforretninger. Overalt. Men netop disse butikker dækker også et stort behov. Den mest normale beklædning for folk er: Adidas handball-special-sko, sorte cowboybukser, sportstrøje. Også frisurerne er så nær identiske: mørkt kort hår, med

Jonas (t.v.) og Mattias.

pandehår fladt krybende ned i panden i en længde af 3-5 cm, afhængigt af personens grad af rebelskhed!

Hjem fra byturen

Efter mange spændende oplevelser på denne bytur, som Jonas og Mattias gerne beretter om, går det hjemad:

- Vi besluttede os til at vende næsen hjemad. Det var også snart tid til te. Skotsk aftensmad i vores familier bestod ofte af bønner og diverse pølser, hvilket især Mattias, som er vegetar, satte stor pris på.

Vi satte os ind i en gammel taxi, der mest af alt lignede en hån mod den, som betalte for at køre i den. Der er i landet en vis hang til at elske alt, hvad der er traditionelt. Vi satte os ind blot for at opda-

ge, at vi kun havde penge til startgebyret. Efter at have betalt chaufføren for at give gas to gange med koblingen i bund, steg vi ud samme sted! ■

Disse annoncører
støtter & nu
- støt også dem

palleWhansen as
aalborghuset

TØMRER- OG SNEDKERFIRMA • MASKINSNEDKERI
KONTOR OG VÆRKSTED: THORNDALHLSVEJ 8 • 9200 AALBORG SV
TELEFON 98 18 02 66 • TELEFAX 98 18 68 66 • GIROKONTO 6 70 72 70

Vejgaard Glas
v. Lars Rimmen

Søndervangsvej 3 • 9000 Aalborg
Tlf. 98 14 55 66

TEXTIL CENTRET

Slotsgade 5-7-9
9000 Aalborg

Tlf. 98 16 17 30
Tlf. 98 12 69 00

- DEN RIGTIGE LØSNING
TIL DEN RIGTIGE PRIS

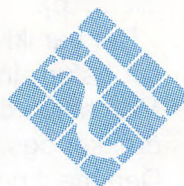
Vejgaard Foto

VEJGAARD TORV • 9000 AALBORG • TLF. 98 12 08 10

AALBORG SKOLEFOTO
FOIO
JOHNSENS

Gugvej 89 • 9210 Aalborg SØ • Tlf. 98 14 81 00 • Giro 1 18 47 41

Din El-installatør

Jysk El-Teknik A/S
Ove Bock A/S
Tlf. 98 10 20 77

Industriautomatik • Alarmanlæg • Edb-installationer • Telefonanlæg

MRC **Erhvervslivets**
COMPUTER **IT-leverandør**

Vi kan levere den totale løsning med Concorde C5 økonomi, netværk, internet, printere, pc'ere, software, opgradering, kurser...

Men det vigtigste ved os, er vore 12 dygtige medarbejdere. Dette betyder, at vi er i stand til at tilbyde Dem den bedste IT-løsning til netop Deres behov.

3Com

- og vi ved, hvad god service betyder for en kunde.

Microsoft

-Se også vor hjemmeside på www.mrc.dk

MRC Computer
Gugvej 127 • 9210 Aalborg SØ
Tlf.: 98 14 88 00 • E-mail: mrc@mrc.dk

Blikkenslageren

Vagn Jensen AALBORG ApS

Schleppegrellsgade 52 • 9000 Aalborg
Tlf. 98 12 92 12

Gå først til fagmanden

Farver Tæpper Linoleum Persiener
Tapet Vinyler Gardiner

CARL PEDERSEN AS
Holbergs Plads, 9000 Aalborg, 9812 0200

**SKOVBJERG
RADIO**

Bang & Olufsen
Center

Skomagergade 20
9240 Nibe

Tlf. 98 35 12 44
98 13 30 55

**VIGGO MADSENS
BOGHANDEL**

Bispensgade 10 • 9100 Aalborg
Tlf. 98 13 21 44 • Fax 98 13 24 66

Orla's Busser

9000 Aalborg • Tlf. 98 13 01 88

Kontoradresse: Teglvænget 11
9362 Gandrup • tlf. 98 25 94 00

VILLY JENSEN MÆLK EN GROS

Snehvidevej 14
9400 Nørresundby
Tlf. 98 17 36 35

AALBORG GULVSERVICE ApS

Vi kan levere og montere alt indenfor:

Tæpper • Vinyl • Kork • Linoleum • Vådum • Skibsmontage
Gulvafslibning • Fugefri belægning • Alle former for gulvbelægning

Gørtlervej 15 • 9000 AALBORG
TLF. 98 11 75 22

Jyllands aktive musikbutikker!

En verden af musik • også
din lokale butik i Aalborg:

Hobrovej 347 • 9200 Aalborg • Tlf. 98 18 52 00

Få et professionelt syn på taget

Icopal Tagentreprise
Nord a/s

Fåborgvej 17
9220 Aalborg Øst
Telefon: 98 15 35 55
Telefax: 98 15 34 51

spar nordJylland

Sauersvej afdeling • Fr. Nansens Vej 2 • Tlf. 96 33 01 50

Malermester John Pedersen

98 19 34 34

KLØVERVEJ 42 • 9400 NØRRESUNDBY

Edb ud til fag og elever

I 1998 kommer der for en halv million kroner edb-udstyr ind på Aalborghus.

tighed og vurdering af opgaver.

Elektronisk post

Klasser og hold kan snart organisere sig, så undervisningsplaner, tips og ideer, spørgsmål til kammerater og lærere hele tiden udveksles over elektroniske postkasser. Det giver sammenhæng i skolearbejdet, så det bliver lettere. Det lyder måske som uvirkelig fremtidsmusik, men i den elektroniske klasse i Nørresundby har elektronisk post brugt på denne måde været en af forsøgets største succeser. ■

IBM-rummet får nye pc'er, og pc'er stilles op i mange lokaler - både almindelige klasselokaler og biblioteket, geografi, biologi, fysik, kemi, musik og formning. Endelig får eleverne bedre udstyr i lektielæsningsrummet. Alle pc'er vil naturligvis have forbindelse til Internettet.

Men den store forskel er ikke, at der kommer flere pc'er. De store forskelle er, at edb kommer ud til timerne i fagene, og at alle elever og lærere får deres egen identitet i edb-systemet.

Systemet kender alle

Men hvordan har man sin egen identitet i et edb-system? Det får man, fordi systemet kender alle. Det første man skal gøre for at bruge en pc, er at taste sit navn og en kode ind. Derefter vil systemet genkende eleven/læreren, så man straks kan læse og sende breve fra sin egen elektroniske postkasse. Og når man går ud på Internettet, vil man automatisk altid have sine egne henvisninger til yndlingssteder på nettet liggende parat til brug.

Edb i undervisningen

Brugen af edb forandrer langsomt arbejdet med at lære noget. Det drejer sig naturligvis stadig om at forstå teoretisk stof og bruge det til

at beregne, skrive, fortolke, tegne og spille. Men med edb skaffer man sig viden på en ny måde, og man bruger den anderledes. Informationer kan findes mange flere steder, og tekster flyder rundt, når de kopieres fra én sammenhæng og sættes ind i en ny, fx en opgave. Det stiller helt nye krav til oprig-

Hvad skal man nu mene om det?

Spørger idrætslærer Karin Munk.

Hørt i pigernes omklædningsrum efter en idrætstime med høj fysisk aktivitet: - Hej, lærer! Jeg har så ondt lige her hen over min fod. Hvorfor har jeg det? Pigen ømmer sig højlydt. Den bekymrede idrætslærer iler hen til den nødstedte, som har sat sin fod op på bænken og nu står og gnider sig over vristen og svangen. - Har du vredet om på den i timen?, spørger læreren bekymret, alt imens hun nøje betragter pigens fod. - Næh, lyder svaret. - Er der sket noget andet i denne time? Er smerten netop kommet nu, eller har du mærket noget før? Pigen tænker sig lidt om og siger så, at det egentligt også gjorde ondt det samme sted forleden. Men da syntes hun da heller ikke, at hun havde lavet noget, hun kunne komme til skade af. En anden pige fra klassen blander sig: - Hvor er det, du siger, du har ondt, spørger hun og nærmer sig. Hun får demonstreret, hvor ømheden sidder og udbryder med overraskelse i stemmen: - Jamen, der har jeg også ondt i min fod, og det har jeg stadigvæk. Flere kommer nu til og vil deltage i snakken. Hvad er det for et problem disse piger har? Hvoraf kommer det? Hvad skal de læreren tænker efter. Hvad var det nu, der stod om fødder? Hvordan er det nu lige, de der ner sidder? Læreren står og grunder lidt og ser Pigerne tager tøj på, de skal videre til næste der, forklaringen på problemet. - Og vi, der **det med spørgsmålet om, hvorfor det er ere sine arbejdsstillinger, for at aflaste krop-omklædningsrummet fandt svaret.**

Hørt i pigernes omklædningsrum efter en idrætstime med høj fysisk aktivitet: - Hej, lærer! Jeg har så ondt lige her hen over min fod. Hvorfor har jeg det? Pigen ømmer sig højlydt. Den bekymrede idrætslærer iler hen til den nødstedte, som har sat sin fod op på bænken og nu står og gnider sig over vristen og svangen. - Har du vredet om på den i timen?, spørger læreren bekymret, alt imens hun nøje betragter pigens fod. - Næh, lyder svaret. - Er der sket noget andet i denne time? Er smerten netop kommet nu, eller har du mærket noget før? Pigen tænker sig lidt om og siger så, at det egentligt også gjorde ondt det samme sted forleden. Men da syntes hun da heller ikke, at hun havde lavet noget, hun kunne komme til skade af. En anden pige fra klassen blander sig: - Hvor er det, du siger, du har ondt, spørger hun og nærmer sig. Hun får demonstreret, hvor ømheden sidder og udbryder med overraskelse i stemmen: - Jamen, der har jeg også ondt i min fod, og det har jeg stadigvæk. Flere kommer nu til og vil deltage i snakken. Hvad er det for et problem disse piger har? Hvoraf kommer det? Hvad skal de læreren tænker efter. Hvad var det nu, der stod om fødder? Hvordan er det nu lige, de der ner sidder? Læreren står og grunder lidt og ser Pigerne tager tøj på, de skal videre til næste der, forklaringen på problemet. - Og vi, der **det med spørgsmålet om, hvorfor det er ere sine arbejdsstillinger, for at aflaste krop-omklædningsrummet fandt svaret.**

Svømning er godt for det hele - også for pengepungen

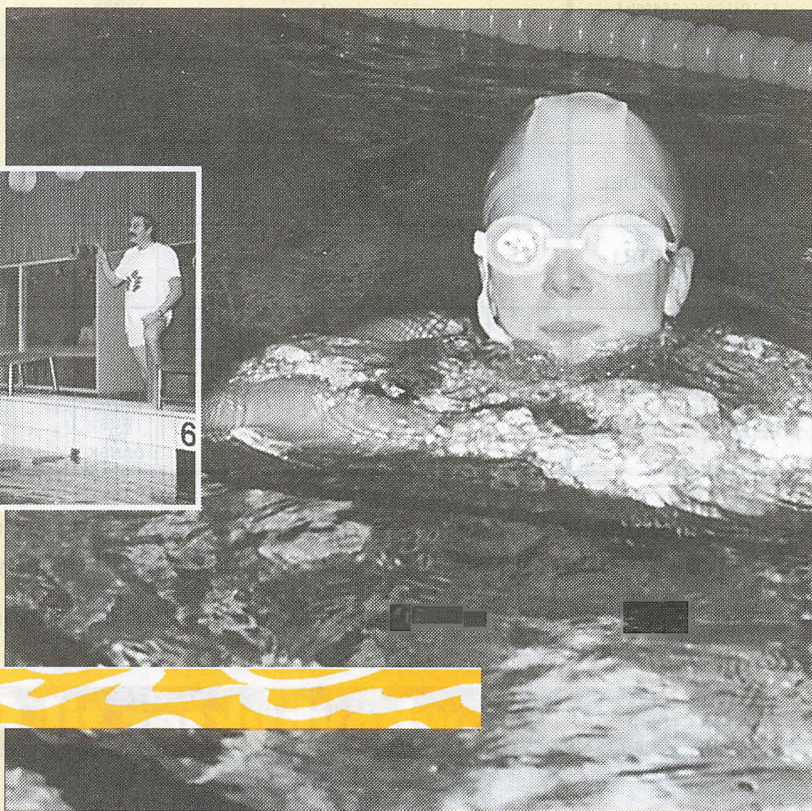
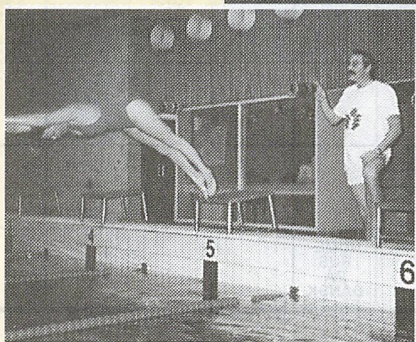
Hvis du altså benytter dig af skolens fine gratistilbud, siger idrætslærer Hans Peter Bak, da *&nu* møder ham i svømmesalen i Østre Allé.

Hans Peter Bak er en af de tre Aalborghuslærere, som har vagt i svømmesalen tirsdage og fredage, når den er åben for Aalborghus' lærere og elever.

- Det er et vældig godt tilbud, som rigtig mange kan få glæde af. Svømning er knaldgod

motion, og kommer der folk, som gerne vil have checket svømmeteknikken eller måske lære noget nyt, så vil vi gerne hjælpe.

- Vi ved godt, at nogle elever har anden undervisning i 7. og 8. time. Nogle skal passe deres erhvervsarbejde. Men til alle andre vil jeg sige: Tag kammeraterne med, kom ned i svømmesalen efter skoletid og få en god og gratis omgang motion. ■

Biblioteket på Aalborghus

Ole Madsen er blevet ansat som bibliotekar på Aalborghus, foreløbig frem til juni i år. Ole er uddannet som planlægger (cand. scient. adm.). Han hjælper gerne med litteratursøgning og gode råd om brugen af biblioteker, og ikke kun gymnasiets. Via edb-net kan han søge på andre biblioteker.

Biblioteket er åbent for alle Aalborghus'ere hver dag 9-15, og det kan også bruges som et stille arbejdsrum til lektier og opgaver. ■

Svømmesalen i Østre Allé er åben for frisvømning for Aalborghus :

**Tirsdage kl. 14-15 og
Fredage kl. 14-15.30**

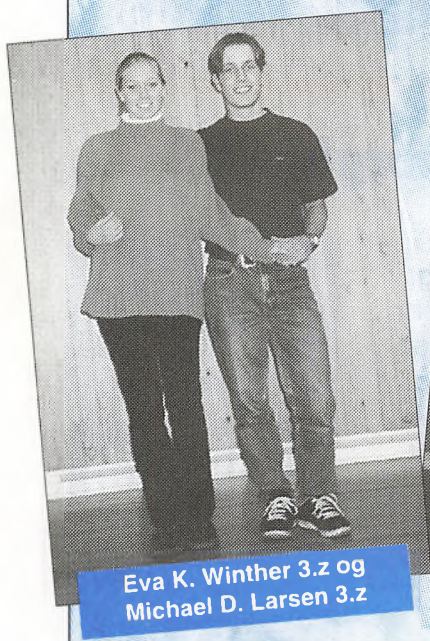
KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS TVÆRS & KRYDS KRYDS & TVÆRS KRYDS & KRYDS KRYDS & TVÆRS	SOM LYDER NA- TUR- LIGT	SPORTS- BEGI- VEN- HED	YNDE	POST- DI- STRIKT I KØ- BEN- HAVN	LEGE- TØJ FØR DREN- GE OG DERES FÆDRE	☆	UD- GANGS- TILLA- DELSE FOR SOL- DAT	KENDT REK- TOR	KOM- FUR MIDT I KØK- KENET	OVER- BEVIS- NING	UN- DER- AFDE- LIN- GERNE AF EN DYRE- SLÆGT	TRÆK JER TIL- BAGE
MUSLIMSK „KIRKE“						BLOM- STER- SAFT						
DJÆRV GAMMEL SØMAND				LIRE FYRE AF		FERSK- VANDS- FISK MODBY- DELIGE						
VERDENSHJØRNE		SRI LAN- KA FØRST & SIDST						TYSK „GUD“				
BETALINGSMIDDEL								TONE KENDT BLAD		VØKA- LER PRIVAT LEGEMS- DEL		
DET YPPERSTE I DANSK KULTUR											REX REX REX	
MEST BRUGTE BOGSTAV I DANSK		HØJTIDE- LIG ER- KLÆRING PRÆPO- SITION			OMRÅDE NORGE				ALENE 1000			
„DIE ZEIT“ PÅ DANSK						NUME- RUS PÅ DANSK						

Kan du løse denne kryds&tværs, finder du i de farvede felter tre ord, som var blandt de 3.000 nye ord, som Dansk Sprognævn godkendte til den nye retskrivningsordbog.

- I sidste nummer var løsningen af kryds&tværs'en „Medbestemmelse i skolen“.

Fra cowboybukser til festskrud

Ved sidste skolefest i 97 blev der traditionen tro danset lancier. Ugerne forud blev der øvet, og på selve aftenen kom det store skrud frem.

Eva K. Winther 3.z og
Michael D. Larsen 3.z

Kamilla M. Biegel 3.w og
Rasmus Andersen 3.z

Anne L. Jespersen 3.z og
Anders Groth 3.z

&nu Aalborghus-kalenderen

Januar

29.01. Orienteringsaften for kommende 1.g- og 1.hf-elever kl.19.30.

Her kan kommende elever og deres forældre:

- Se skolen
- Møde dens elever
- Tale med nogle af lærerne
- Få en orientering om gymnasiet og hf
- Få svar på det, som man evt. gerne vil vide mere om

Februar

04.02. STORM. Studieorienterende møder om eftermiddagen for 2.hf og 3.g, på Aalborghus.

04.02. Møde om udlandsophold kl. 19.00 for alle interesserede. Arrangeret af studievejledningen. Holdes i kantinen.

04.02. Premiere på skolekomedien „Columbus Light“ kl. 19.30.

05.02. Gentagelse af skolekomedien kl. 19.30.

06.02. 2. hf's 2.årsopgave udleveres kl.14.45.
Afliveres 13.02. kl. 14.45.

16.02. - 20.02. Vinterferie.

25.02. Blokdag (faget fra 4. time).

27.02. Terminsprøve for 2.g.

Marts

02.03. - 06.03. Rejseuge for 2.g.

02.03. - 06.03. Terminsprøve for hf og 3.g.

04.03. Åbent hus på de videregående uddannelser, for 2.hf og 3.g, hele dagen.

13.03. Forårsfest, årets sidste skolefest.

18.03. Blokdag (faget fra 6. time).

April

06.04. - 13.04. Påskeferie.

23.04. Forårskoncert kl. 19.30.

Umiddelbart forud, kl. 19.00, er der generalforsamling i Vennerne.

Fredag den 19. juni er der dimission for 2.hf og 3.g kl. 10.00.

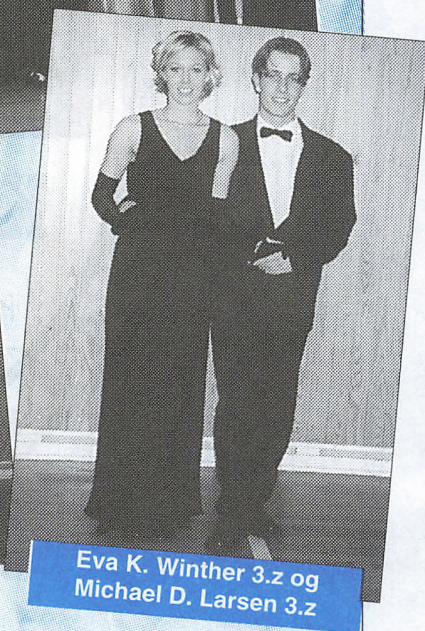
Skolen begynder efter sommerferien onsdag den 5. august.

Anne L. Jespersen 3.z og Anders Groth 3.z

Kamilla M. Biegel 3.w og Rasmus Andersen 3.z

Eva K. Winther 3.z og Michael D. Larsen 3.z

GEN-GUG

GEN-GUG

98 14 16 22

TILBUDET TIL DIG!

- Ansvarsfuld beroligende seriøs undervisning.
Lær at køre bil og motorcykel.

HURTIG

- På kun 4 dage á 8 timer eller
2 weekender er du klar til prøve.

GRUNDIG

- Via video og eget
køreteknisk anlæg.

BILLIG

- Prøv selv - benyt din ferie eller fridage.
Kursuspris til bil: 8.000 + stempelgebyr.

KNUDS *Køreskole*

Kærholt 4 . 9210 Aalborg SØ

KØRETEKNISKE

Danmarks Pædagogiske Bibliotek

450006137771